

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE privind azilul în România

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Obiectul de reglementare

Art.1. - Prezenta lege stabilește regimul străinilor care solicită o formă de protecție în România, regimul străinilor beneficiari ai unei forme de protecție în România, procedura de acordare, încetare și anulare a unei forme de protecție în România, precum și procedura pentru stabilirea statului membru responsabil cu analizarea cererii de azil.

Definirea termenilor

Art.2. - În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) „Formă de protecție” - orice formă de protecție acordată de statul român și anume: statutul de refugiat, protecția subsidiară, protecția temporară sau protecția umanitară temporară;

b) „Solicitant” sau „solicitant de azil” - cetățeanul străin sau apatridul care și-a manifestat voința de a obține o formă de protecție în România, atâta timp cât cererea sa nu a fost soluționată printr-o hotărâre irevocabilă;

c) „Străin” – cetățeanul străin sau apatridul;

d) „Cerere pentru acordarea unei forme de protecție” sau „cerere de azil” - solicitarea făcută de către un cetățean străin sau de un apatrid în scopul obținerii protecției din partea statului român;

e) „Țară de origine”- țara al cărei cetățean este în cazul cetățeanului străin sau, dacă acesta deține mai multe cetățenii, fiecare țară al cărei cetățean este, iar, în cazul apatrizilor, țara sau țările în care aceștia își au reședința obișnuită;

f) „Procedura de azil”- totalitatea actelor și formalităților îndeplinite, precum și a activităților desfășurate de autoritățile competente în vederea recunoașterii statutului de refugiat sau, după caz, acordarea protecției subsidiare.

g) „Statut de refugiat” - forma de protecția recunoscută de statul român cetățeanului străin sau apatridului care îndeplinește condițiile prevăzute în Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, denumită în continuare Convenția de la Geneva, la care România a aderat prin Legea nr. 46/1991;

h) „Protecție subsidiară” - forma de protecția acordată de statul român cetățeanului străin sau apatridului pentru alte motive decât cele prevăzute în Convenția de la Geneva;

i) „Protecție temporară “ înseamnă o procedură cu caracter excepțional menită să asigure, în cazul unui flux masiv sau a unui flux masiv iminent de persoane strămutate din țări terțe ce nu se pot întoarce în țara de origine, protecție imediată și temporară unor astfel de persoane, în special dacă există și riscul ca sistemul de azil să nu poată procesa acest flux fără efecte adverse pentru funcționarea sa eficientă, în interesul persoanelor în cauză și a altor persoane care au nevoie de protecție;

j) „Membrii de familie” - în măsura în care, la data depunerii cererii de către solicitantul principal familia există în țara de origine, următorii membri de familie ai beneficiarului statutului de refugiat sau al protecției subsidiare:

i) soțul sau, după caz, soția beneficiarului statutului de refugiat sau al protecției subsidiare;

ii) copiii minori ai beneficiarului statutului de refugiat sau al protecției subsidiare aflați în întreținerea acestuia, cu condiția ca aceștia să fie necăsătoriți, indiferent dacă sunt din căsătorie ori din afara acesteia sau adoptați potrivit legislației naționale a țării de origine;

k) „Minor neînsoțit” – minorul, cetățean străin sau apatrid, care a ajuns în România neînsoțit de părinți sau de un reprezentat legal ori care nu se află în îngrijirea unei alte persoane, potrivit legii, precum și minorul care este lăsat neînsoțit după ce a intrat pe teritoriul României;

l) „Persoane strămutate “ înseamnă cetățeni ai țărilor terțe sau apatrizi care au fost nevoiți să-și părăsească țările sau regiunile de origine sau au fost evacuați, în special ca răspuns al apelului organizațiilor internaționale, și care nu se pot întoarce în condiții de siguranță datorită situației care persistă în acea țară, care se pot încadra în domeniul de aplicare al art. 1 A din Convenția de la Geneva sau a altor instrumente naționale sau internaționale, pe care România este obligată să le respecte, prin care se acordă protecție internațională în special;

(i) persoane care au părăsit zone de conflict armat sau de violență generalizată;

(ii) persoane expuse riscurilor majore sau care au fost victime ale încălcărilor sistematice sau generalizate a drepturilor lor;

m) „Flux masiv “ înseamnă sosirea în Uniunea Europeană a unui număr mare de persoane strămutate care vin dintr-o țară sau zonă geografice specifice, indiferent dacă sosirea lor în Uniunea Europeană a fost spontană sau ajutată;

n) „Zonă de tranzit” - suprafața situată la frontiera de stat ori în apropierea acesteia, destinată staționării persoanelor care nu au primit aprobarea de intrare în teritoriu, a mijloacelor de transport și bunurilor până la stabilirea regimului lor juridic la trecerea frontierei de stat. În cazul aeroporturilor internaționale, prin zonă de tranzit se înțelege suprafața situată între punctul de îmbarcare/debarcare și locurile destinate efectuării controlului pentru trecerea frontierei;

o) „Centru de cazare” - orice spațiu folosit pentru cazarea colectivă a solicitanților de azil.

Oficiul Național pentru Refugiați

Art.3. - (1) Autoritatea centrală responsabilă de implementarea politicilor României în domeniul azilului, precum și de aplicarea dispozițiilor prezentei legi este Oficiul Național pentru Refugiați din subordinea Ministerului Administrației și Internelor, care:

a) are personalitate juridică și sediul în municipiul București;

b) beneficiază de alocații bugetare din bugetul Ministerului Administrației și Internelor, directorul său având calitatea de ordonator de credite;

c) poate utiliza, în condițiile legii, fonduri bănești sau bunuri materiale provenite din donații și sponsorizări ori obținute în baza unor acorduri interne sau internaționale;

d) are în componență structuri centrale și teritoriale;

e) poate încheia acorduri cu instituții similare din străinătate, precum și cu organizații internaționale, în condițiile legii.

(2) Pentru aplicarea dispozițiilor prezentei legi se pot înființa, prin ordin al ministrului administrației și internelor, în subordinea Oficiului Național pentru Refugiați, centre regionale de proceduri și cazare a solicitanților de azil și a celor cărora le-a fost acordată o formă de protecție în România.

(3) Sumele necesare în vederea acoperirii cheltuielilor ocazionate de înființarea, funcționarea și întreținerea centrelor prevăzute la alin. (2) se suportă din bugetul Ministerului Administrației și Internelor, în funcție de costurile efective, în limita fondurilor alocate cu această destinație de la bugetul de stat.

(4) Ministerul Administrației și Internelor prin Oficiul Național pentru Refugiați este responsabil de contribuția voluntară a României la bugetul Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR).

(5) Ministerul Administrației și Internelor prin Oficiul Național pentru Refugiați poate propune preluarea de către România a unor refugiați aflați pe teritoriul altor state, care au fost recunoscuți potrivit Convenției de la Geneva.

Numărul și condițiile de preluare a acestor persoane se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. Aceste persoane vor avea aceleași drepturi și obligații în România ca și refugiații recunoscuți de către statul român.

CAPITOLUL II PRINCIPII ȘI GARANȚII PROCEDURALE

Accesul la procedura de azil

Art.4. - Autoritățile competente asigură accesul la procedura de azil oricărui cetățean străin sau apatrid, aflat pe teritoriul României sau la frontieră, din momentul manifestării de voință, exprimată în scris sau oral, din care să rezulte că acesta solicită protecția statului român, cu excepția situațiilor prevăzute expres de prezenta lege.

Nediscriminarea

Art.5. - Dispozițiile prezentei legi se aplică fără discriminare, indiferent de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, de situația materială, de statutul la naștere sau statutul dobândit sau orice altă distincție.

Nereturnarea

Art.6. - (1) Împotriva solicitantului de azil nu pot fi luate măsuri de expulzare, extrădare sau de returnare forțată de la frontieră ori de pe teritoriul României, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 44 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului.

(2) Persoana care a fost recunoscută ca refugiat sau căreia i s-a acordat protecție subsidiară este protejată împotriva expulzării, extrădării sau returnării în țara de origine sau în orice stat în care viața sau libertatea sa ar fi pusă în pericol ori ar fi supusă la torturi, tratamente inumane sau degradante.

(3) Fără a se aduce atingere prevederilor alin. (2) și fără a afecta, în mod automat, forma de protecție de care beneficiază, persoana care a fost recunoscută ca refugiat sau căreia i s-a acordat protecție subsidiară poate fi îndepărtată de pe teritoriul României dacă:

a) există motive temeinice ca persoana în cauză să fie considerată un pericol la adresa securității statului român; sau

b) persoana în cauză, fiind condamnată pentru o infracțiune gravă printr-o hotărâre definitivă, constituie un pericol la adresa ordinii publice din România.

(4) În sensul prezentei legi prin „infracțiune gravă” se înțelege orice infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa privativă de libertate al cărei maxim special este de peste 5 ani.

Unitatea familiei

Art.7. - Autoritățile române asigură respectarea principiului unității familiei, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Interesul superior al copilului

Art.8. - În aplicarea prevederilor prezentei legi, toate deciziile cu privire la minori se iau cu respectarea interesului superior al copilului.

Perioada acordării unei forme de protecție

Art.9. - Statutul de refugiat și protecția subsidiară se acordă pe o perioadă nedeterminată. Protecția umanitară temporară se acordă pe o perioadă determinată care nu poate depăși 2 ani.

Confidențialitatea

Art.10. - Toate datele și informațiile referitoare la cererea de azil sunt confidențiale. Obligația privind respectarea confidențialității revine tuturor autorităților, organizațiilor care desfășoară activități în domeniul azilului sau unor terțe persoane implicate în procedura de azil sau care accidental intră în posesia unor astfel de date.

Cauze care înlătură caracterul penal al faptei

Art.11. - Autoritățile române nu vor aplica sancțiuni penale pentru motivul intrării sau șederii lor ilegale, solicitanților de azil care intră sau se află fără autorizație pe teritoriul României.

Rolul activ

Art.12. - Autoritățile competente cu soluționarea cererilor de azil pot investiga, din oficiu, orice împrejurări de fapt și de drept care ar putea conduce la soluționarea cauzei, chiar dacă aceste împrejurări nu au fost invocate sau menționate în cererea de azil sau în plângere.

Examinarea cererii de azil

Art.13. - (1) Hotărârea privind soluționarea cererii de azil este luată după o examinare corespunzătoare a situației solicitantului de către funcționarii anume desemnați, calificați în problematica azilului. Aceasta presupune:

a) examinarea individuală a fiecărei cereri de azil și luarea unei hotărâri în mod obiectiv și imparțial; și

b) consultarea informațiilor din țara de origine, obținute din surse diferite, necesare pentru evaluarea situației personale a solicitantului de azil.

(2) Orice cerere de azil este analizată individual și succesiv din perspectiva statutului de refugiat și a protecției subsidiare în condițiile prevăzute de prezenta lege, cu excepția situației de declanșare a procedurii de acordare a protecției umanitare temporare.

Hotărârea luată cu privire la cererile de azil

Art.14. - (1) Hotărârea prin care se soluționează cererea de azil se redactează și va cuprinde, în mod obligatoriu, situația în fapt și în drept, precum și informații privind calea de atac de care beneficiază, termenul de depunere a plângerii precum și organul la care se depune plângerea împotriva unei hotărâri de respingere.

(2) În cazul cererilor de azil depuse de un reprezentant legal în numele mai multor persoane, și care au la bază aceleași motive invocate pentru acordarea unei forme de protecție, cererile se vor conexe, urmând a se pronunța o singură hotărâre în cauză.

Prezumția de bună credință

Art.15. - Atunci când o parte sau toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecție, nu sunt probate cu documente sau alte dovezi, se acordă prezumția de bună credință dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-și susține cererea de azil;

b) toate elementele relevante aflate la dispoziția solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor alte astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil;

c) declarațiile solicitantului sunt considerate coerente și plauzibile și nu sunt contrazise de informațiile din țara de origine relevante pentru cazul acestuia;

d) solicitantul a depus cererea de azil cât mai curând posibil, iar eventuala întârziere este justificată prin motive întemeiate;

e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

Garanții privind minorii neînsoțiți solicitanți de azil

Art.16. - (1) Cererea de azil a unui minor neînsoțit se analizează cu prioritate.

(2) Oficiul Național pentru Refugiați ia măsuri pentru numirea în cel mai scurt timp a unui reprezentant legal, care să-l asiste pe solicitantul de azil minor neînsoțit pe parcursul procedurii de azil.

(3) Nu este necesară numirea unui reprezentant legal pentru solicitantul de azil minor neînsoțit în situația în care acesta urmează să împlinească vârsta majoratului în termen 15 zile de la depunerea cererii de azil.

(4) Oficiul Național pentru Refugiați informează reprezentantul legal și solicitantul de azil minor neînsoțit, într-o limbă pe care acesta din urmă o cunoaște, cu privire la posibilitatea efectuării unei expertize medicale pentru determinarea vârstei. Această informare trebuie să cuprindă, de asemenea, precizări referitoare la metodele de examinare medicală, posibilele consecințe ale rezultatului acestei examinări și efectele eventualului refuz de a se supune expertizei medicale.

CAPITOLUL III DREPTURI ȘI OBLIGAȚII

SECȚIUNEA 1 DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE SOLICITANȚILOR DE AZIL

Drepturi

Art.17. - (1) Pe durata procedurii de azil, străinul care solicită acordarea unei forme de protecție are următoarele drepturi:

a) dreptul de a rămâne în România, până la expirarea unui termen de 15 zile de la finalizarea procedurii de azil, cu excepția situației în care cererea de azil a fost respinsă în urma soluționării acesteia în procedură accelerată sau în procedură la frontieră, caz în care străinul trebuie să părăsească statul român de îndată ce procedura de azil a fost finalizată;

b) dreptul de a fi asistat de un avocat în orice fază a procedurii de azil;

c) dreptul de a se asigura, în mod gratuit, un interpret, în orice fază a procedurii de azil;

d) dreptul de a contacta și a fi asistat de un funcționar al Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) în orice fază a procedurii de azil;

e) dreptul de a fi consiliat și asistat de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale, române sau străine în orice fază a procedurii de azil;

f) dreptul de a fi informat, într-o limbă pe care o cunoaște sau pe care se presupune în mod rezonabil că o cunoaște, în momentul depunerii cererii, cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are pe parcursul procedurii de azil;

g) dreptul la protecția datelor personale și a oricăror alte detalii în legătură cu cererea sa;

h) dreptul de a i se elibera un document temporar de identitate, a cărui valabilitate va fi prelungită periodic de Oficiul Național pentru Refugiați. În lipsa

unor documente care să certifice identitatea solicitantului, în documentul temporar de identitate va fi menționată identitatea declarată. Un astfel de document nu se va elibera:

i) străinilor care au solicitat azil într-un punct de control pentru trecerea frontierei, atâta timp cât nu li s-a acordat accesul la teritoriu printr-o hotărâre a Oficiului Național pentru Refugiați;

ii) străinilor aflați în custodie publică pentru motive de securitate națională și ordine publică care solicită azil, atâta timp cât această măsură este menținută;

j) dreptul de a participa la activități de adaptare culturală;

k) dreptul de a beneficia, la cerere, de asistența necesară pentru întreținere, în situația în care nu dispune de mijloacele materiale necesare, sumele acordate pentru hrană, cazare și alte cheltuieli fiind stabilite prin hotărâre a Guvernului și asigurate de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor;

l) dreptul de a fi cazat în centrele de primire și cazare, aflate în subordinea Oficiului Național pentru Refugiați, până la încetarea dreptului de a rămâne pe teritoriul României, pentru solicitantul de azil care nu dispune de mijloacele materiale necesare pentru întreținere;

m) solicitanții de azil cu nevoi speciale vor beneficia de adaptarea condițiilor de cazare și asistență în centrele de cazare;

n) dreptul de a primi gratuit asistență medicală primară și spitalicească de urgență, precum și asistență medicală și tratament gratuit în cazurile de boli acute sau cronice care îi pun viața în pericol iminent;

o) dreptul solicitanților de azil cu nevoi speciale de a primi, la recomandarea medicului specialist, proteze și dispozitive medicale care să le asigure o funcționalitate minimală a organelor afectate;

p) dreptul de a primi acces la piața forței de muncă în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români, după expirarea unei perioade de 1 an de la data depunerii cererii de azil, dacă solicitantul de azil se mai află în procedura de determinare a unei forme de protecție ;

q) dreptul solicitanților de azil minori de a avea acces la învățământul școlar obligatoriu în aceleași condiții ca și minorii cetățeni români.

(2) Dacă solicitantul de azil este cazat în centrele de primire și cazare ale Ministerului Administrației și Internelor, suma prevăzută la alin. (1) lit. k) referitoare la cazare nu se acordă.

(3) Fondurile bănești necesare pentru asigurarea drepturilor prevăzute la alin. (1) lit. c), f), g), h), j), l), m), n) și o) se suportă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

(4) Minorii neînsoțiți beneficiază de aceeași protecție oferită, în condițiile legii, minorilor români aflați în dificultate.

(5) Dacă solicitantul nu dispune de mijloace materiale, Oficiul Național pentru Refugiați îi poate stabili un loc de reședință și îi asigură asistența materială necesară pentru întreținere pe întreaga durată a procedurii de azil.

(6) Pentru motive justificate de interesul public, securitatea națională, ordinea, sănătatea și morala publică, protecția drepturilor și libertăților altor

persoane - chiar dacă străinul are mijloace materiale necesare pentru întreținere - Oficiul Național pentru Refugiați, pe toată durata procedurii de azil, îi poate stabili un loc de reședință și poate dispune transportarea lui cu însoțitor în acel loc, la solicitarea autorităților competente.

(7) În sensul alin. (1) procedura de azil prevăzută la alin. (1) se finalizează, cu excepția cererilor soluționate în procedură accelerată sau în procedura la frontieră când procedura de azil se finalizează de îndată, în termen de 5 zile de la momentul comunicării deciziei de închidere a dosarului, de la data comunicării hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați prin care s-a acordat statut de refugiat, de la data expirării termenului legal de depunere a plângerii sau, după caz, a recursului ori de la data pronunțării hotărârii instanței de recurs.

Accesul la educație al solicitanților de azil minori

Art.18. - (1) În vederea facilitării accesului la sistemul de învățământ românesc, solicitanții de azil minori beneficiază, în mod gratuit, pe durata unui an școlar de un curs pregătitor în vederea înscrierii în sistemul național de învățământ.

(2) Cursul pregătitor prevăzut la alin. (1) este organizat de Ministerul Educației și Cercetării în colaborare cu Oficiul Național pentru Refugiați.

(3) Solicitantul de azil minor este înscris în cursul pregătitor în termen de trei luni de la data depunerii cererii de azil.

(4) La finalul cursului de inițiere în limba română o comisie de evaluare, ale cărei componente și funcționare se stabilesc prin ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului, apreciază nivelul de cunoaștere a limbii române și stabilește înscrierea minorilor care au dobândit o formă de protecție în România în anul de studiu corespunzător.

Obligații

Art.19. - Pe durata procedurii de azil, străinul care solicită acordarea unei forme de protecție are următoarele obligații:

a) obligația de a prezenta organelor teritoriale ale Ministerului Administrației și Internelor, în scris, cererea motivată cuprinzând datele indicate de organul la care o depune, precum și de a se supune fotografierii și amprentării. Amprentarea nu este efectuată în cazul străinilor care nu au împlinit vârsta de 14 ani;

b) obligația de a prezenta autorităților competente informații complete și reale cu privire la persoana și cererea sa de azil;

c) obligația de a depune toate documentele pe care le are la dispoziție și care au relevanță cu privire la situația sa personală;

d) obligația de a preda documentul pentru trecerea frontierei, urmând să primească documentul prevăzut la art.17 alin. (1) lit. h;

e) obligația de a urmări stadiul procedurii și de a informa autoritățile competente cu privire la orice schimbare de reședință;

- f) obligația de a răspunde la solicitările organelor cu atribuții în domeniul azilului;
- g) obligația de a nu părăsi localitatea de reședință fără autorizarea Oficiului Național pentru Refugiați. Autorizarea va fi emisă de Oficiului Național pentru Refugiați în urma unei analize individuale, obiective și imparțiale, iar în cazul neautorizării, aceasta va fi motivată;
- h) obligația de a se prezenta la examenele medicale ce îi sunt stabilite;
- i) obligația de a respecta legile statului român, precum și măsurile dispuse de organele române competente în materie de azil;
- j) obligația de a părăsi teritoriul României în termen de 15 zile de la finalizarea procedurii de azil în cazul în care solicitantul nu a obținut forma de protecție solicitată, cu excepția situației în care cererea de azil a fost respinsă ca evident nefondată în urma soluționării acesteia în procedură accelerată caz în care străinul trebuie să părăsească statul român de îndată ce procedura de azil a fost finalizată.

SECȚIUNEA 2

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE BENEFICIARILOR UNEI FORME DE PROTECȚIE

Drepturile beneficiarilor unei forme de protecție

Art.20. - (1) Recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare conferă beneficiarului următoarele drepturi:

- a) să rămână pe teritoriul României și să obțină documentele corespunzătoare pentru dovedirea identității și pentru trecerea frontierei de stat;
- b) să își aleagă locul de reședință și să circule liber, în condițiile stabilite de lege pentru străini;
- c) să fie angajat de persoane fizice sau juridice, să exercite activități nesalarizate, să exercite profesii libere și să efectueze acte juridice, în condițiile legii; să efectueze acte și fapte de comerț, inclusiv activități economice în mod independent în aceleași condiții ca și cetățenii români;
- d) să își transfere bunurile pe care le-a introdus în România pe teritoriul unei alte țări, în vederea reinstalării;
- e) să beneficieze de tratamentul cel mai favorabil prevăzut de lege pentru cetățenii străini, în ceea ce privește dobândirea proprietăților mobiliare și imobiliare;
- f) să beneficieze de protecția proprietății intelectuale în condițiile stabilite de lege;
- g) să beneficieze de asigurări sociale, măsuri de asistență socială și asigurări sociale de sănătate, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români;
- h) acces la toate formele de învățământ, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români;

i) să beneficieze de un tratament egal cu cel acordat cetățenilor români în ceea ce privește libertatea de a practica propria religie și de instruire religioasă a copiilor săi;

j) să beneficieze de dreptul la protecția datelor personale și a oricăror alte detalii în legătură cu cazul său;

k) să beneficieze de dreptul la asociere în ceea ce privește asociațiile cu scop apolitic și nelucrative și sindicatele profesionale, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români;

l) să aibă acces liber la instanțele de judecată și la asistența administrativă;

m) să primească, la cerere, în limitele disponibilităților financiare ale statului, un ajutor rambursabil stabilit la nivelul unui salariu minim brut pe țară, pentru o perioadă de maximum 6 luni, dacă, din motive obiective, este lipsit de mijloacele de existență necesare. Pentru motive bine întemeiate acest ajutor poate fi prelungit pentru încă o perioadă de cel mult 3 luni;

n) să participe, la cerere, la programele de integrare și să fie cazat în centrele Oficiului Național pentru Refugiați în condițiile stabilite de lege;

o) să-și stabilească domiciliul legal în România în condițiile prevăzute de legea privind regimul juridic al străinilor;

p) poate beneficia, la cerere, de asistență în vederea repatrierii voluntare.

(2) Minorii neînsoțiți beneficiază de aceeași protecție oferită, în condițiile legii, minorilor români aflați în dificultate.

(3) Persoana căreia i s-a recunoscut statutul de refugiat sau i s-a acordat protecția subsidiară devine beneficiar al formei de protecție de la data emiterii sau după caz a pronunțării hotărârii prin care s-a finalizat procedura de azil.

(4) Persoana căreia i s-a acordat o formă de protecție va beneficia de drepturile prevăzute la alin. (1) în termen de 5 zile de la data comunicării hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați prin care s-a acordat statutul de refugiat, a expirării termenului de depunere a plângerii împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați prin care s-a acordat protecție subsidiară sau, după caz, a pronunțării hotărârii instanței prin care s-a finalizat procedura de azil.

(5) Fondurile bănești necesare în vederea acordării ajutorului rambursabil prevăzut la alin. (1) lit. m) sunt asigurate din bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(6) Documentele de identitate prevăzute la alin. (1) lit. a) se eliberează pentru o perioadă de 3 ani cu posibilitatea prelungirii în cazul persoanelor cărora li s-a recunoscut statutul de refugiat, respectiv pentru o perioadă de un an cu posibilitatea prelungirii pentru persoanele cărora li s-a acordat protecție subsidiară. Documentele de călătorie prevăzute la alin. (1) lit. a) se eliberează beneficiarilor statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare pentru o perioadă de 1 an cu posibilitatea prelungirii. În cazul beneficiarilor unei forme de protecție cărora li se aplică prevederile art. 6 alin. (3) legitimația de ședere temporară nu va fi eliberată sau valabilitatea acesteia va înceta ori, după caz, nu va fi prelungită.

Obligațiile beneficiarilor unei forme de protecție

Art.21. - (1) Beneficiarul unei forme de protecție are următoarele obligații:

a) să respecte Constituția României, legile și celelalte acte normative emise de autoritățile române;

b) să aibă o conduită corectă și civilizată, să respecte măsurile stabilite de organele române competente în materie de refugiați și să răspundă la solicitările acestora;

c) să respecte Regulamentele de ordine interioară din centrele Oficiului Național pentru Refugiați, dacă este cazat într-un asemenea centru;

d) să evite provocarea oricăror stări conflictuale sau incidente cu populația ori comiterea unor fapte ce pot intra sub incidența legii penale;

e) să se supună regulilor privind regimul juridic al străinilor, în măsura în care legea nu dispune altfel.

(2) Persoana care a dobândit o formă de protecție are obligația să ramburseze ajutorul primit potrivit art. 20 alin. (1) lit. m), dacă a realizat venituri care permit acest lucru, fără a fi afectată întreținerea sa și a familiei sale. Sumele rambursate se fac venit la bugetul de stat.

CAPITOLUL IV FORME DE PROTECȚIE

Forme de protecție

Art.22. - În condițiile prezentei legi străinilor li se:

a) recunoaște statutul de refugiat ; sau

b) acordă protecție subsidiară ; sau

c) acordă protecție temporară, respectiv protecție umanitară temporară.

Statutul de refugiat

Art.23. - (1) Statutul de refugiat se recunoaște, la cerere, cetățeanului străin care, în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, opinii politice sau apartenență la un anumit grup social, se află în afara țării de origine și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește protecția acestei țări, precum și persoanei fără cetățenie care, fiind în afara țării în care își avea reședința obișnuită datorită aceluiași motive menționate mai sus, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul străinilor care beneficiază de protecție sau de asistență din partea unui organism sau a unei instituții a Națiunilor Unite, alta decât Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați. Atunci când această protecție sau asistență a încetat pentru un motiv oarecare, fără ca situația acestor persoane să fi fost reglementată în mod definitiv, în conformitate cu

rezoluțiile relevante adoptate de Adunarea Generală a Națiunilor Unite, aceste persoane vor beneficia de prevederile prezentei legi.

Recunoașterea statutului de refugiat membrilor de familie

Art.24. - (1) Statutul de refugiat se acordă, la cerere, și membrilor de familie prevăzuți la art. 2 lit. j) care se află pe teritoriul României, cu excepția cazurilor în care persoanele respective se află în una dintre situațiile enumerate la art. 25 din prezenta lege.

(2) În cazul soțului sau, respectiv, a soției, prevederile alin. (1) se aplică numai dacă persoana căreia i s-a recunoscut statutul de refugiat în temeiul art. 23 a încheiat căsătoria înainte de intrarea pe teritoriul României.

(3) În situația în care membrul de familie nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) și, după caz, alin. (2), cererea de azil a acestuia va fi analizată din perspectiva prevederilor art. 23 și 26 din prezenta lege.

Cauzele de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat

Art.25. - (1) Statutul de refugiat nu se recunoaște cetățenilor străini și apatrizilor cu privire la care există motive serioase să se creadă că:

a) au comis o infracțiune contra păcii și omenirii, o crimă de război ori o altă infracțiune definită conform tratatelor internaționale relevante la care România este parte sau alt document internațional pe care România este obligată să îl respecte;

b) au comis o infracțiune gravă de drept comun în afara României înainte de a fi admiși pe teritoriul statului român;

c) au comis fapte care sunt contrare scopurilor și principiilor, așa cum sunt ele enunțate în Preambulul și art. 1 și 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite.

d) au instigat sau au fost complici la săvârșirea faptelor prevăzute la lit.a) – c).

(2) De asemenea, statutul de refugiat nu se recunoaște cetățenilor străini și apatrizilor care au planificat, facilitat sau participat la săvârșirea de acte de terorism așa cum sunt acestea definite în instrumentele internaționale la care România este parte.

Protecția subsidiară

Art.26. - (1) Protecția subsidiară se poate acorda cetățeanului străin sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive temeinice să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios, în sensul prevederilor art. 26 alin. (2), și care nu poate sau, datorită acestui risc, nu dorește protecția acelei țări.

(2) Prin risc serios, în sensul alin. (1), se înțelege:

1. condamnarea la pedeapsa cu moartea sau executarea unei astfel de pedepse; sau
2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante; sau

3. o amenințare serioasă, individuală, la adresa vieții sau integrității, ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional, dacă solicitantul face parte din populația civilă.

Acordarea protecției subsidiare membrilor de familie

Art.27. - (1) Protecția subsidiară se acordă, la cerere, și membrilor de familie prevăzuți la art. 2 lit. j) care se află pe teritoriul României, cu excepția cazurilor în care persoanele respective se află în una dintre situațiile enumerate la art. 28 din prezenta lege.

(2) În cazul soțului sau, respectiv, soției, prevederile alin. (1) se aplică numai dacă persoana căreia i s-a acordat protecție subsidiară în temeiul art. 26 a încheiat căsătoria înainte de intrarea pe teritoriul României.

(3) În situația în care membrul de familie nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) și, după caz, alin. (2), cererea de azil a acestuia va fi analizată din perspectiva prevederilor art. 23 și 26 din prezenta lege.

Cauzele de excludere de la acordarea protecției subsidiare

Art.28. - (1) Protecția subsidiară nu se acordă cetățenilor străini și apatrizilor atunci când există motive serioase să se creadă că aceștia:

a) au comis o infracțiune contra păcii și omenirii, o crimă de război ori o altă infracțiune definită conform tratatelor internaționale relevante la care România este parte sau alt document internațional pe care România este obligată să îl respecte;

b) au comis o infracțiune gravă de drept comun înainte de intrarea pe teritoriul României;

c) au comis fapte care sunt contrare scopurilor și principiilor, așa cum sunt ele enunțate în Preambulul și art. 1 și 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite ;

d) constituie un pericol la adresa ordinii publice și siguranței naționale ale României.

e) au instigat sau au fost complici la săvârșirea faptelor prevăzute la lit.a) – d).

(2) De asemenea, protecția subsidiară nu se acordă cetățenilor străini și apatrizilor care au planificat, facilitat sau participat la săvârșirea de acte de terorism așa cum sunt acestea definite în instrumentele internaționale la care România este parte.

Protecția umanitară temporară

Art.29. - În perioade de conflicte armate, în care România nu este angajată, se poate acorda protecție umanitară temporară persoanelor care provin din zonele de conflict.

Procedura de acordare a protecției umanitare temporare

Art.30. - (1) În situațiile prevăzute la art. 29, până la stabilirea măsurilor și perioadei pentru care se acordă protecție, Oficiul Național pentru Refugiați poate decide suspendarea procedurii de azil pentru persoanele care provin din zona de conflict și urmează să beneficieze de protecție umanitară temporară.

(2) Până la stabilirea măsurilor și perioadei pentru care se acordă protecție umanitară temporară persoana care provine din zona de conflict are drepturile și obligațiile prevăzute la art. 17-19 din prezenta lege.

(3) Protecția umanitară temporară se acordă prin hotărâre a Guvernului, elaborată de Ministerul Administrației și Internelor la propunerea Oficiului Național pentru Refugiați, în situația în care se constată sau există informații că din zona de conflict urmează să fie înregistrat un aflux masiv și spontan de persoane care au nevoie de protecție.

(4) Prin persoană care are nevoie de protecție se înțelege orice persoană care face parte din populația civilă și care și-a părăsit țara de origine ca urmare a unui conflict armat și nu se poate întoarce în condiții de siguranță și demnitate în țara de origine.

(5) Prin aflux masiv și spontan de persoane care au nevoie de protecție se înțelege deplasarea către teritoriul României a unui număr semnificativ de persoane care depășește capacitatea Oficiului Național pentru Refugiați de soluționare a cererilor individuale, în condițiile și în termenele prevăzute de prezenta lege.

(6) Protecția umanitară temporară se acordă pe o perioadă determinată care nu poate depăși 2 ani.

(7) Persoanele care beneficiază de protecție umanitară temporară pot depune în mod individual o cerere de azil numai după încetarea acestei forme de protecție.

Drepturile beneficiarilor protecției umanitare temporare

Art.31. - (1) Prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 30 alin.(3) se stabilesc măsurile și perioada pentru care se acordă protecția umanitară temporară, precum și sursa de finanțare a cheltuielilor determinate de asigurarea protecției temporare.

(2) Tratamentul acordat prin hotărâre a Guvernului persoanelor care se bucură de protecție umanitară temporară nu poate fi mai puțin favorabil decât cel asigurat pentru recunoașterea următoarelor drepturi:

a) dreptul de a fi informați, într-o limbă pe care se presupune ca o înțeleg, cu privire la drepturile pe care le au pe perioada în care beneficiază de protecție umanitară temporară;

b) să fie angajați de persoane fizice sau juridice, să exercite activități nesalarizate, profesii liberale și să efectueze activități economice în mod independent, în condițiile legii privind regimul străinilor;

c) dreptul de a avea acces la cazare corespunzătoare sau, dacă este necesar, să primească mijloace materiale pentru obținerea acesteia;

d) dreptul la asistență necesară pentru întreținere, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

e) dreptul de a primi gratuit asistență medicală primară și spitalicească de urgență, precum și asistență medicală și tratament gratuit în cazurile de boli acute sau cronice care îi pun viața în pericol iminent;

f) dreptul persoanelor cu nevoi speciale de a beneficia de adaptarea condițiilor de cazare și asistență în spațiile de cazare stabilite prin hotărâre a Guvernului;

g) dreptul minorilor care se bucură de protecție temporară de a avea acces la învățământul școlar obligatoriu în aceleași condiții ca și minorii cetățeni români.

Mentținerea unității familiei în cazul beneficiarilor protecției umanitare temporare

Art.32. - (1) Protecția umanitară temporară se acordă, la cerere, și membrilor de familie ai beneficiarilor acestei forme de protecție, prevăzuți la art. 2 lit. j) din prezenta lege, în cazul în care aceștia se află pe teritoriul României.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul în care membrii de familie se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 33 din prezenta lege.

Cauze de excludere de la acordarea protecției umanitare temporare

Art.33. - Cetățenii străini și apatrizii care se află în situațiile prevăzute la art. 28 vor fi excluși de la acordarea protecției umanitare temporare.

CAPITOLUL V PROCEDURA DE AZIL

SECȚIUNEA 1 PROCEDURA ORDINARĂ

Declanșarea procedurii

Art.34. - (1) O persoană este considerată solicitant de azil din momentul manifestării de voință, exprimată în scris sau oral în fața autorităților competente, din care să rezulte că aceasta solicită protecția statului român.

(2) Din momentul manifestării de voință, exprimată în condițiile prevăzute la alin. (1), solicitantul de azil beneficiază de drepturile și obligațiile prevăzute la art. 17-19 din prezenta lege.

Competența primirii cererilor de azil

Art.35. - Autoritățile competente să primească o cerere de azil sunt următoarele:

- a) Oficiul Național pentru Refugiați și formațiunile sale teritoriale;
- b) structurile Poliției de Frontieră;
- c) structurile Autorității pentru Străini;
- d) structurile Poliției Române;
- e) structurile Administrației Naționale a Penitenciarelor din cadrul

Ministerului Justiției.

Momentul depunerii cererii de azil

Art.36. - (1) Cererea de azil se depune de îndată ce:

- a) solicitantul s-a prezentat într-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat;
- b) solicitantul a intrat pe teritoriul României;
- c) au survenit evenimente în țara de origine a solicitantului, care îl determină să ceară protecție, pentru străinul cu drept de ședere în România.

(2) Cererile de azil depuse în afara teritoriului României nu sunt admise.

(3) Autoritățile competente nu pot refuza primirea cererii de azil pe motiv că a fost depusă tardiv.

Cererea de azil

Art.37. - (1) Cererea de azil este individuală și se înaintează personal de către solicitant sau, după caz, de curator ori reprezentant legal.

(2) Cererea de azil se completează în limba română sau într-o limbă pe care solicitantul o cunoaște.

(3) Cererile de azil colective nu sunt acceptate.

Cererea de azil înaintată la structurile teritoriale ale Ministerului Administrației și Internelor

Art.38. - (1) În cazul în care cererea de azil este depusă la organele teritoriale ale structurilor Ministerului Administrației și Internelor, prevăzute la art. 35, solicitantul este informat cu privire la faptul că trebuie să se prezinte la Oficiul Național pentru Refugiați sau, după caz, la o structură teritorială a acestuia.

(2) Dacă cererea de azil a fost depusă la organele teritoriale ale Poliției de Frontieră dintr-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat, solicitantul, care a primit accesul la teritoriu printr-o hotărâre a Oficiului Național pentru Refugiați, este informat cu privire la faptul că trebuie să se prezinte la Oficiul Național pentru Refugiați sau, după caz, la o structură teritorială a acestuia.

(3) Solicitantul de azil suportă cheltuielile ocazionate de transportul la Oficiul Național pentru Refugiați sau, după caz, la o structură teritorială a acestuia.

În măsura în care solicitantul nu dispune de suma necesară pentru acoperirea cheltuielilor de transport, această sumă va fi suportată de Oficiul Național pentru Refugiați.

(4) În situația prevăzută la alin. (1) și (2), pentru motive justificate de interesul public, siguranța națională, ordinea publică, protecția sănătății și moralității publice, protecția drepturilor și libertăților altor persoane, Oficiul Național pentru Refugiați asigură transportarea solicitantului de azil la una din formațiunile sale teritoriale.

(5) Cererile de azil, depuse într-un punct de control pentru trecerea frontierei, la Autoritatea pentru Străini și cele depuse la organele Administrației Naționale a Penitenciarelor din cadrul Ministerului Justiției, sunt înregistrate în registre speciale.

Înaintarea cererii de către un minor

Art.39. - (1) În cazul străinului minor interesele acestuia sunt apărate de către reprezentantul său legal.

(2) Străinul minor depune cererea de azil prin reprezentantul legal, iar în cazul minorului care a împlinit vârsta de 14 ani cererea de azil poate fi depusă personal.

(3) În cazul străinului minor neînsoțit care și-a manifestat voința de a obține azil, în scris sau oral în fața autorităților competente, acesta va fi înregistrat ca solicitant de azil, urmând ca cererea de azil să fie depusă la momentul numirii reprezentantului legal.

(4) În cazul în care străinul minor neînsoțit și-a manifestat voința de a obține azil, în scris sau oral, în fața autorităților competente, altele decât Oficiul Național pentru Refugiați, organul teritorial al structurii specializate a Ministerului Administrației și Internelor sau Ministerului Justiției care a fost sesizat va informa de îndată Oficiul Național pentru Refugiați, care asigură transportul solicitantului la structura competentă să analizeze cererea.

Numirea reprezentantului legal

Art.40. - (1) După înregistrarea străinului minor neînsoțit ca solicitant de azil, Oficiul Național pentru Refugiați va sesiza de îndată autoritatea competentă pentru protecția copilului în a cărei rază teritorială este situat centrul de cazare unde urmează să fie depusă cererea de azil, în scopul declanșării procedurii de numire a unui reprezentant legal.

(2) În cazul solicitantului de azil minor neînsoțit, procedura de azil este suspendată până la numirea unui reprezentant legal. Pe perioada suspendării procedurii de azil, minorul beneficiază de drepturile prevăzute de art. 17-18 din prezenta lege.

Stabilirea vârstei solicitantului de azil minor

Art.41. - (1) În situația în care solicitantul de azil declară că este minor și nu există dubii serioase cu privire la minoritatea sa, acesta va fi considerat minor.

(2) În situația în care minorul neînsoțit nu poate să-și probeze vârsta și există dubii serioase cu privire la minoritatea sa, Oficiul Național pentru Refugiați solicită efectuarea unei expertize medico-legale de evaluare a vârstei solicitantului, cu consimțământul prealabil, în scris, al minorului și reprezentantului său legal.

(3) În cazul în care solicitantul de azil și/sau reprezentantul legal refuză efectuarea expertizei medico-legale de evaluare a vârstei și nu sunt aduse dovezi concludente cu privire la vârsta sa, acesta va fi considerat major.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), se va considera că persoana în cauză a împlinit vârsta de 18 ani la data depunerii cererii de azil.

(5) Prevederile alin. (3) nu se aplică în cazul în care la baza refuzului efectuării expertizei medico-legale de stabilire a vârstei stau motive întemeiate, constatate în urma evaluării de către psihologul Oficiului Național pentru Refugiați.

Numirea curatorului

Art.42. - (1) În situația în care există dubii serioase cu privire la discernământul solicitantului de azil major, personalul specializat din cadrul Oficiului Național pentru Refugiați solicită efectuarea unei expertize medico-legale în acest sens.

(2) În cazul în care prin expertiza medico-legală se constată lipsa de discernământ a solicitantului de azil, funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) responsabil de caz solicită numirea unui curator, în aceleași condiții prevăzute de lege pentru cetățenii români.

(3) Procedura de soluționare a cererii de azil este suspendată până la numirea unui curator. Pe perioada suspendării procedurii de acordare a unei forme de protecție, solicitantul beneficiază de drepturile prevăzute la art. 17-18 din prezenta lege.

(4) Cererea solicitantului de azil lipsit de discernământ este depusă de curator, după numirea acestuia.

(5) Atunci când efectuarea interviului pentru determinarea statutului de refugiat este posibilă, curatorul îl va informa pe solicitantul de azil cu privire la scopul și posibilele consecințe ale interviului personal și va întreprinde demersurile necesare pentru pregătirea solicitantului în vederea susținerii interviului.

Chestionar

Art.43. - După înregistrarea cererii de azil la Oficiul Național pentru Refugiați sau formațiunile sale teritoriale solicitantul va completa un chestionar în scopul stabilirii datelor personale ale acestuia și ale membrilor săi de familie, rutei parcurse din țara de origine până în România, datelor referitoare la eventuale cereri

de azil depuse în alte state terțe ori un stat membru al Uniunii Europene precum și documentelor de identitate sau de călătorie aflate în posesia sa.

Amprentarea solicitanților de azil

Art.44. - (1) Odată cu depunerea cererii de azil, Oficiului Național pentru Refugiați sau celelalte autorități competente prevăzute la art. 35 din prezenta lege vor preleva amprentele tuturor solicitanților de azil care, potrivit declarațiilor acestora, au împlinit vârsta de 14 ani, urmând ca aceste date să fie transmise și stocate pe suport de hârtie în cartoteca Oficiului Național pentru Refugiați și în format electronic în baza de date națională AFIS (Sistemul Automatizat de Comparare a Amprentelor).

(2) Transmiterea și prelevarea amprentelor solicitanților de azil se face cu respectarea prevederilor referitoare la principiul confidențialității și protecției datelor cu caracter personal, urmând ca persoana în cauză să fie informată în scris referitor la acest fapt.

(3) Începând cu data aderării României la Uniunea Europeană amprentele prelevate în condițiile prevăzute la alin. (1) sunt transmise și stocate și în baza de date europeană EURODAC.

Interviul pentru determinarea unei forme de protecție

Art.45. - (1) Interviul pentru determinarea unei forme de protecție constă într-o audiere a solicitantului de azil de către un funcționar al Oficiului Național pentru Refugiați, anume desemnat în temeiul art. 48 alin. (2).

(2) Intervievarea solicitanților de azil nu este obligatorie în următoarele situații:

a) Oficiul Național pentru Refugiați poate lua o hotărâre favorabilă în baza probelor existente la dosar;

b) atunci când se constată că solicitantul de azil se află în una din situațiile prevăzute la art.42. În această situație se vor întreprinde eforturi suplimentare pentru a obține cât mai multe date necesare soluționării cauzei.

(3) Interviul este consemnat în scris și urmează să clarifice aspectele necesare pentru analizarea cererii de azil, după cum urmează: datele de identificare ale solicitantului, numele funcționarului anume desemnat care efectuează interviul, numele interpretului și, după caz, al reprezentantului legal, curatorului și/sau avocatului care îl asistă pe solicitant, limba în care se desfășoară interviul, motivele de azil, declarația solicitantului din care să reiasă că toate datele și informațiile prezentate la interviu sunt reale.

(4) Acolo unde se presupune în mod rezonabil că solicitantul de azil cunoaște o altă limbă în care este capabil să comunice, interviul se va putea desfășura în limba respectivă.

(5) Solicitantul de azil nu poate refuza efectuarea interviului pentru absența avocatului. Reprogramarea interviului ca urmare a absenței avocatului este posibilă

o singură dată și numai dacă există motive întemeiate care să justifice această absență.

(6) Dacă solicitantul refuză să semneze nota de interviu motivele refuzului său vor fi, de asemenea, consemnate.

(7) Refuzul solicitantului de a semna nota de interviu nu împiedică Oficiul Național pentru Refugiați să ia o hotărâre cu privire la cererea de azil.

(8) Acolo unde este necesar, funcționarul Oficiului Național pentru Refugiați care se ocupă de caz poate efectua un nou interviu.

(9) În cazul în care solicitantul nu se prezintă la data fixată pentru susținerea interviului, fără a prezenta, până la această dată, motive întemeiate pentru absența sa, funcționarul Oficiului Național pentru Refugiați responsabil de caz întocmește un proces-verbal de constatare.

(10) Copia notei de interviu este pusă la dispoziția solicitantului odată cu comunicarea hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați de respingere a cererii de azil.

Intervievarea solicitanților de azil cu nevoi speciale

Art.46. - Intervievarea solicitanților de azil cu nevoi speciale se efectuează de funcționarii Oficiului Național pentru Refugiați specializați în acest sens, care vor ține cont de situația specială a acestor persoane.

Intervievarea solicitanților de azil minori

Art.47. - (1) Intervievarea solicitanților de azil minori se efectuează în prezența reprezentantului legal.

(2) Reprezentantul legal îl informează pe solicitantul de azil minor cu privire la scopul și posibilele consecințe ale interviului personal și întreprinde demersurile necesare pentru pregătirea minorului în vederea susținerii interviului.

(3) Intervievarea solicitanților de azil minori și a solicitanților de azil minori neînsoțiți se efectuează în toate cazurile în care acest lucru este posibil, în funcție de dezvoltarea psihică a acestora.

(4) În efectuarea interviului cu solicitantul de azil minor se ține seama de gradul său de dezvoltare intelectuală și de maturitatea sa.

Competența soluționării cererilor de azil

Art.48. - (1) Intervievarea, analizarea motivelor invocate și decizia asupra cererilor sunt de competența Oficiului Național pentru Refugiați.

(2) Aceste activități sunt realizate de funcționarii Oficiului Național pentru Refugiați anume desemnați.

(3) Numirea funcționarilor se face prin dispoziția directorului Oficiului Național pentru Refugiați.

Colectarea informațiilor relevante pentru soluționarea cererii de azil

Art.49. - (1) În procesul decizional funcționarii prevăzuți la art.48 alin. (2) au dreptul să solicite expertize și să consulte experți.

(2) Oficiul Național pentru Refugiați poate solicita oricăror instituții publice, agenții sau organizații care funcționează pe teritoriul României orice documente necesare pentru analizarea situației solicitantului și soluționarea cererii de azil a acestuia, cu respectarea confidențialității în condițiile stabilite la art. 10. În aceste cazuri nu este necesar acordul solicitantului.

(3) Ministerul Afacerilor Externe furnizează periodic materiale de sinteză referitoare la situația din țările de origine ale solicitanților de azil, precum și răspunsuri la solicitările punctuale ale Oficiului Național pentru Refugiați, necesare în vederea soluționării cererilor de azil.

(4) Oficiul Național pentru Refugiați consultă Ministerul Afacerilor Externe în vederea stabilirii țărilor unde în general nu există risc serios de persecuție și țărilor terțe sigure.

Soluționarea cererii de azil

Art.50. - (1) Cererea de azil este soluționată pe baza documentelor existente la dosarul solicitantului și a motivelor invocate de solicitant, care sunt analizate în raport cu situația concretă din țara de origine și cu credibilitatea solicitantului.

(2) În soluționarea cererilor de azil ale solicitanților de azil minori se ține seama și de gradul său de dezvoltare intelectuală și de maturitatea sa.

(3) În soluționarea cererilor de azil ale solicitanților de azil majori lipsiți de discernământ, declarațiile acestora sunt apreciate cu luarea în considerare a gradului în care le este afectat discernământul.

(4) În cazurile prevăzute la art. 45 alin. (2) și (9), cererea de azil este soluționată pe baza elementelor existente la dosar.

Renunțarea la cererea de azil în etapa administrativă

Art.51. - (1) În situația în care solicitantul de azil renunță în mod expres la cererea sa în etapa administrativă, acesta este informat cu privire la consecințele actului de renunțare.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) emite o decizie de închidere a dosarului.

(3) Decizia de închidere a dosarului se comunică de îndată, în scris, solicitantului, prin comunicare directă de către reprezentanții Oficiului Național pentru Refugiați sau prin trimitere poștală la ultima reședință declarată a acestuia.

(4) Decizia de închidere a dosarului prevăzută la alin. (2) nu este supusă căilor de atac.

(5) Solicitantul are drepturile și obligațiile prevăzute la art. 17-18 până la expirarea termenului de 5 zile de la data comunicării deciziei de închidere a dosarului.

(6) În cazul în care solicitantul renunță la cererea de azil în etapa administrativă, acesta are obligația de a părăsi teritoriul României la expirarea perioadei de 15 zile de la finalizarea procedurii de azil.

(7) Prevederile alin. (6) nu se aplică în cazul în care solicitantul are un drept de ședere reglementat potrivit legislației privind regimul juridic al străinilor.

Termenul de soluționare a cererii de azil

Art.52. - (1) Funcționarul prevăzut la art. 48 alin.(2) din lege efectuează interviul, analizează motivele invocate de solicitant și se pronunță asupra cererii solicitantului în termen de 30 de zile de la preluarea cazului.

(2) Dacă soluționarea cererii de azil necesită o documentare suplimentară, termenul prevăzut la alin. (1) se prelungește cu cel mult 30 de zile.

(3) Termenul prevăzut la alin. (1) se suspendă pe perioada procedurii de determinare a statului membru responsabil cu analizarea unui cereri de azil sau, după caz, pe perioada procedurii țării terțe sigure.

(4) În cazul solicitanților de azil minori neînsoțiți, termenul prevăzut la alin. (1) se suspendă până la numirea reprezentantului legal.

Hotărârea de soluționare a cererii de azil

Art.53. - (1) Funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) emite o hotărâre prin care:

- a) recunoaște statutul de refugiat; sau
- b) acordă protecția subsidiară; sau
- c) respinge cererea de azil.

(2) Hotărârea de acordare a protecției subsidiare cuprinde și motivele neacordării statutului de refugiat.

(3) Hotărârea de respingere a cererii de azil cuprinde motivele corespunzătoare pentru fiecare formă de protecție prevăzută la art. 23, 24, 26 sau 27, precum și mențiunea cu privire la obligația de a părăsi teritoriul României. Străinul are obligația de a părăsi teritoriul României în termen de 15 zile de la momentul finalizării procedurii de azil, cu excepția cazului în care cererea de azil a fost respinsă ca evident nefondată în urma soluționării acesteia în cadrul procedurilor accelerate, caz în care străinul este obligat să părăsească teritoriul statului român de îndată ce s-a finalizat procedura de azil.

Comunicarea hotărârii de soluționare a cererii de azil

Art.54. - (1) Admiterea sau respingerea cererii de azil se face prin hotărâre, care se comunică de îndată, în scris, solicitantului, prin comunicare directă de către reprezentanții Oficiului Național pentru Refugiați sau prin trimitere poștală la ultima reședință declarată a acestuia.

(2) În situația în care solicitantul a fost evacuat dintr-un centru de cazare aflat în subordinea Oficiului Național pentru Refugiați și nu a comunicat noua

reședință, hotărârea se consideră a fi comunicată de la data la care se constată, printr-un proces-verbal întocmit de funcționarul prevăzut la art. 48 alin.(2), că străinul nu se mai află la ultima reședință declarată.

(3) Motivele de acordare a unei forme de protecție nu se comunică.

Termenul de depunere a plângerii

Art.55. - (1) Împotriva hotărârii prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. b) și c) se poate face plângere în termen de 10 zile de la data primirii dovezii de comunicare sau a documentului prin care se constată că solicitantul nu se mai află la ultima reședință declarată.

(2) În cazul în care plângerea a fost depusă în termenul prevăzut la alin. (1), solicitantul are dreptul de a rămâne pe teritoriul României pe perioada soluționării plângerii.

Depunerea plângerii

Art.56. - (1) Plângerea motivată se depune numai la Oficiul Național pentru Refugiați sau, după caz, la structura teritorială a acestuia, care a emis hotărârea de respingere, și va fi însoțită de copia de pe hotărârea de respingere a cererii de azil, motivele plângerii și înscrisurile sau orice alte elemente pe care își sprijină plângerea. Plângerea se înaintează de îndată instanței competente.

(2) În cazul minorului, plângerea se depune de către reprezentantul său legal. Minorul care a împlinit vârsta de 16 ani poate depune plângerea în nume propriu.

(3) În cazul străinului lipsit de discernământ, plângerea se depune de curator.

Conținutul plângerii

Art.57. - (1) Plângerea trebuie să cuprindă:

1. numele și reședința petentului, denumirea și sediul structurii competente care a soluționat cererea în procedură administrativă;

2. obiectul cererii;

3. prezentarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază plângerea;

4. indicarea dovezilor pe care se sprijină plângerea;

5. semnătura.

(2) Când dovada se face prin înscrisuri, se va alătura la plângere o copie pentru pârât și o copie pentru instanță. Copiile vor fi certificate de petent că sunt conforme cu originalul.

Confidențialitatea în procedura în instanță

Art.58. - (1) În etapa judecătorească de soluționare a cererilor de azil, dezbaterile au loc în ședință secretă.

(2) În etapa judecătorească, procedura de azil se desfășoară cu respectarea principiului confidențialității.

Exercițiul drepturilor procedurale

Art.59. - Exercițarea drepturilor procedurale se face numai personal sau prin asistarea sa de către un apărător.

Părțile

Art.60. - În înțelesul prezentei legi, părțile sunt:

- a) Oficiul Național pentru Refugiați;
- b) solicitantul de azil a cărui cerere a fost respinsă total sau în parte.

Întâmpinarea

Art.61. - Întâmpinarea va cuprinde:

1. excepțiile de procedură pe care intimatul le ridică la plângerea formulată de petent;
2. răspunsul la toate capetele de fapt și de drept ale plângerii;
3. dovezile cu care se apără împotriva fiecărui capăt al plângerii. Când va cere dovada cu martori, intimatul va arăta numele și domiciliul sau, după caz, reședința acestora;
4. semnătura.

Înfățișări si dezbateri

Art.62. - (1) Cauzele având ca obiect cereri de azil se judecă cu precădere față de celelalte cauze civile, într-un termen de 30 zile.

(2) Instanța va putea acorda un singur termen pentru lipsa de apărare, temeinic motivată.

Audierea

Art.63. - Instanța poate dispune audierea solicitantului de azil atunci când apreciază că acesta este util soluționării cauzei.

Soluționarea plângerii

Art.64. - (1) Plângerea se soluționează de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea.

- (2) Instanța se pronunță printr-o hotărâre motivată în termen de 30 de zile.
- (3) Instanța va motiva hotărârea luată în termen de 10 zile.

Cheltuielile de judecată

Art.65. - Plângerea, precum și celelalte acte de procedură privind soluționarea acesteia sunt scutite de taxa de timbru și nu vor putea fi solicitate cheltuieli de judecată.

Termenul de depunere a recursului

Art.66. - (1) Împotriva hotărârii instanței, contestatarul sau Oficiul Național pentru Refugiați poate declara recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.

(2) În cazul minorului, recursul se declară de către reprezentantul său legal. Minorul care a împlinit vârsta de 16 ani poate declara recurs în nume propriu.

(3) În cazul străinului lipsit de discernământ, recursul se declară de curator.

(4) În cazul în care recursul a fost declarat în termenul prevăzut la alin. (1), solicitantul are dreptul de a rămâne pe teritoriul României pe perioada soluționării recursului.

(5) Termenul de motivare a recursului este de 10 zile de la data comunicării sentinței.

Soluționarea recursului

Art.67. - (1) Recursul se judecă în termen de 30 de zile de la înregistrarea sa de către tribunalul în a cărei circumscripție se află judecătoria a cărei hotărâre este atacată.

Renunțarea la judecată

Art.68. - (1) Petentul poate să renunțe oricând la judecată, fie verbal în ședință, fie prin cerere scrisă.

(2) Renunțarea se constată de instanță printr-o hotărâre cu drept de recurs în 5 zile de la pronunțarea ei.

(3) În cazul în care recurentul renunță la judecată, încheierea devine irevocabilă.

Exercitarea căilor de atac în afara termenului legal

Art.69. - (1) În cazul depunerii plângerii, respectiv recursului în afara termenului legal solicitantul poate cere suspendarea executării dispoziției de părăsire a teritoriului României. Cererea de suspendare se soluționează în termen de 7 zile de la înregistrarea acesteia de către instanța de judecată competentă care se va pronunța în Camera de Consiliu, fără citarea părților, printr-o încheiere irevocabilă.

(2) Până la momentul soluționării cererii de suspendare a executării dispoziției de părăsire a teritoriului României străinul nu poate fi scos de pe teritoriul statului român.

(3) În cazul în care instanța admite cererea de suspendare a executării dispoziției de părăsire a teritoriului României, efectul suspensiv se acordă până în momentul pronunțării asupra cererii de repunere în termen.

(4) Străinul va beneficia de toate drepturile prevăzute la art. 17 din prezenta lege din momentul admitterii cererii de repunere în termen.

Dispoziția de părăsire a teritoriului României

Art.70. - (1) Atunci când în urma finalizării procedurii de azil, străinul nu a obținut o formă de protecție, Autoritatea pentru Străini, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (3), respectiv art. 51 alin. (6), emite și pune în aplicare dispoziția de părăsire a teritoriului României.

(2) În sensul alin. (1), procedura de azil se finalizează la momentul comunicării deciziei de închidere a dosarului, de la data expirării termenului legal de depunere a plângerii sau, după caz, a recursului ori de la data pronunțării hotărârii de respingere de către instanța de recurs.

(3) În cazul în care, din motive obiective, străinul nu poate părăsi teritoriul României în termenul prevăzut la art. 53 alin. (3) sau, după caz, la art. 51 alin. (6), autoritățile competente acordă acestuia permisiunea de a rămâne pe teritoriul României, în condițiile prevăzute de reglementările legale privind regimul străinilor în România.

SECȚIUNEA 2 REUNIFICAREA FAMILIEI

Reunificarea familiei

Art.71. - (1) Persoana căreia i s-a recunoscut o formă de protecție în condițiile art. 23 și 26 din prezenta lege poate depune cerere de azil pentru membrii familiei sale prevăzuți la art. 2 lit. j), dacă aceștia nu se află pe teritoriul României.

(2) Aceste cereri se depun la Oficiul Național pentru Refugiați sau la structurile teritoriale ale acestuia.

(3) În cazul în care funcționarul prevăzut la art. 48 alin.(2) apreciază că a fost făcută dovada legăturii de rudenie de către beneficiarul formei de protecție sau, după caz, a încheierii căsătoriei anterior intrării pe teritoriul României, va solicita Ministerului Afacerilor Externe acordarea vizei și eliberarea titlului de călătorie pentru membri de familie prevăzuți la alin. (1).

(4) După intrarea pe teritoriul României a membrilor de familie, în cazul în care există acordul acestora cu privire la cererea de azil, soluționarea cererii va fi făcută potrivit prevederilor prezentei legi.

Reunificarea familiei în cazul minorilor neînsoțiți

Art.72. - (1) Reunificarea familială în cazul minorilor neînsoțiți care beneficiază de o formă de protecție se face în funcție de interesul superior al copilului.

(2) Oficiul Național pentru Refugiați va declanșa procedura de reunificare a familiei din oficiu. Atunci când procedura de reunificare a familiei este declanșată din oficiu se cere acordul reprezentantului legal sau, după caz, și a minorului neînsoțit. În toate cazurile se va ține cont de opinia minorului neînsoțit și i se va acorda importanța cuvenită.

(3) În cazul în care a fost depistată familia minorului neînsoțit, funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) analizează posibilitatea și condițiile de realizare a reunificării și emite o hotărâre motivată în acest sens.

(4) Hotărârea prevăzută la alin. (3) este supusă căilor de atac în condițiile art. 58-69 din lege.

Depistarea familiei în cazul solicitanților de azil minori neînsoțiți

Art.73. - (1) Oficiul Național pentru Refugiați ia măsuri cât mai curând posibil pentru depistarea familiei solicitanților de azil minori neînsoțiți.

(2) Opinia solicitantului de azil minor neînsoțit cu privire la depistarea familiei sale este luată în considerare și i se acorda importanța cuvenită, în raport cu vârsta și cu gradul de maturitate a acestuia.

Reunificarea familiei în cazul beneficiarilor protecției umanitare temporare

Art.74. - (1) Persoanele care beneficiază de protecție umanitară temporară pot solicita reunificarea familiei pentru membrii de familie prevăzuți la art. 2 lit. j) din prezenta lege, dacă aceștia nu se află pe teritoriul României.

(2) Cererea de reunificare este soluționată de funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2), care emite o hotărâre motivată în acest sens.

(3) Hotărârea prevăzută la alin. (2) este supusă căilor de atac în condițiile art. 58-69 din prezenta lege.

(4) Reunificarea familiei în cazul minorilor neînsoțiți care beneficiază de protecție umanitară temporară se realizează în condițiile prevăzută la art. 72.

SECȚIUNEA 3

PROCEDURA ACCELERATĂ

Cererile care fac obiectul procedurii accelerate

Art.75. - (1) Fac obiectul procedurii accelerate:

a) cererile evident nefondate;

b) cererile persoanelor care, prin activitatea ori prin apartenența lor la o anumită grupare, prezintă un pericol pentru siguranța națională ori pentru ordinea publică în România;

c) cererile persoanelor care provin dintr-o țară sigură de origine.

(2) Cererile de azil ale minorilor neînsoțiți nu pot fi soluționate în procedură accelerată.

Cererile evident nefondate

Art.76. - (1) Cererea de azil este considerată evident nefondată dacă se constată:

a) lipsa de fundament a invocării unei temeri de persecuție sau a expunerii la un risc serios în țara de origine, în condițiile art. 23 alin. (1) sau a art. 26 din prezenta lege;

b) inducerea în eroare, în mod deliberat, a organelor cu competențe în materie de refugiați ori recurgerea în mod abuziv, cu rea-credință, la procedura de azil.

(2) Lipsa de fundament a invocării unei temeri de persecuție sau a expunerii la un risc serios în țara de origine există în următoarele cazuri:

a) solicitantul nu invocă nici o temere de persecuție în sensul art. 23 alin. (1) sau o expunere la un risc serios în sensul art. 26 din prezenta lege;

b) solicitantul nu oferă date sau informații în sensul că ar fi expus unei temeri de persecuție sau unui risc serios ori relatările sale nu conțin detalii circumstanțiale sau personale;

c) cererea este evident lipsită de credibilitate, în sensul că relatarea solicitantului este incoerentă, contradictorie sau flagrant neadevărată față de situația din țara sa de origine;

d) solicitantul avea posibilitatea refugiului intern, recunoscută și de Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR).

(3) Inducerea în eroare, în mod deliberat, a organelor cu competențe în materie de refugiați ori recurgerea abuzivă la procedura de azil există în toate cazurile în care solicitantul, fără a oferi o explicație plauzibilă, se află în una dintre următoarele situații:

a) a depus cererea sub o identitate falsă sau a prezentat documente false ori falsificate, susținând că sunt autentice;

b) după depunerea cererii, în mod deliberat a prezentat elemente false în legătură cu aceasta;

c) cu rea-credință a distrus, a deteriorat, a aruncat sau a înstrăinat documentul pentru trecerea frontierei sau un document relevant pentru cererea sa, fie pentru a-și stabili o identitate falsă în scopul solicitării și acordării statutului de refugiat, fie pentru a îngreuna soluționarea cererii sale;

d) în mod deliberat a ascuns faptul că a mai depus anterior o cerere de azil în una sau mai multe țări, în special atunci când s-a folosit de o identitate falsă;

e) a depus o cerere pentru acordarea statutului de refugiat, cu scopul evident de a împiedica punerea iminentă în executare a unei măsuri dispuse de autoritățile

competente, de scoatere din țară, de extrădare sau de expulzare, deși anterior dispunerii unei astfel de măsuri a avut posibilitatea să depună o asemenea cerere;

f) a încălcat în mod flagrant obligațiile prevăzute la art. 21 din prezenta lege;

g) a depus cererea de azil după ce anterior în urma unei examinări, care conține garanțiile procedurale adecvate și în conformitate cu prevederile Convenției de la Geneva, i s-a respins o astfel de cerere într-o țară terță sigură.

(4) Motivele enumerate la alin. (1), precum și cererile prevăzute la art.75 alin.(1) lit.b) și c) nu pot să prevaleze temerii bine întemeiate de persecuție conform art. 23 alin. (1) sau expunerii la un risc serios în sensul art. 26 din prezenta lege.

Țări în care în general nu există risc serios de persecuție

Art.77. - (1) Sunt considerate țări în care nu există risc serios de persecuție, în sensul art. 23 alin. (1), statele membre ale Uniunii Europene, precum și alte state stabilite, la propunerea Oficiului Național pentru Refugiați, prin ordin al ministrului administrației și internelor, pe baza următoarelor criterii:

a) numărul cererilor de azil formulate de cetățenii țării respective și coeficienții de acordare a unei forme de protecție;

b) situația respectării drepturilor fundamentale ale omului;

c) funcționarea principiilor democratice, a pluralismului politic și a alegerilor libere, precum și existența unor instituții democratice funcționale, care să asigure garantarea și respectarea drepturilor fundamentale ale omului;

d) existența unor factori de stabilitate.

(2) Pot fi luate în considerare și alte criterii de evaluare decât cele prevăzute la alin. (1).

(3) Cererea străinului care provine dintr-o țară în care în general nu există un risc serios de persecuție este respinsă ca evident nefondată, cu excepția cazului în care situația de fapt sau dovezile prezentate de solicitant arată existența unei temeri bine întemeiate de persecuție în sensul art. 23 alin. (1) din prezenta lege. În acest caz solicitantul primește accesul la procedura ordinară.

Momentul declanșării procedurii accelerate

Art.78. - Procedura accelerată poate fi declanșată în cursul procedurii ordinare la data la care funcționarul anume desemnat constată existența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 75 din prezenta lege.

Soluționarea cererilor care fac obiectul procedurii accelerate

Art.79. - Funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2), după efectuarea interviului și analizarea motivelor invocate în susținerea cererii de azil, se pronunță în termen de 3 zile de la declanșarea procedurii accelerate.

Căi de atac

Art.80. - (1) În cazul în care a fost pronunțată o hotărâre de respingere a cererii ca evident nefondată, termenul de depunere a plângerii este de 2 zile de la comunicare. În cazul în care plângerea este depusă în termenul legal, solicitantul are dreptul de a rămâne pe teritoriul României pe perioada soluționării plângerii.

(2) Plângerea este de competența judecătorei în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea.

Hotărârea instanței de judecată

Art.81. - (1) Instanța soluționează plângerea în termen de 10 zile și pronunță o hotărâre motivată, prin care:

- a) admite plângerea și reține cauza spre soluționare în procedură ordinară;
- b) menține hotărârea Oficiului Național pentru Refugiați.

(2) Hotărârea instanței prevăzute la alin. (1) lit. b) este irevocabilă.

(3) În cazul în care cererea de azil a fost respinsă printr-o hotărâre irevocabilă se aplică dispozițiile art. 70 din prezenta lege.

SECȚIUNEA 4 PROCEDURA LA FRONTIERĂ

Depunerea unei cereri de azil în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat

Art.82. - Cererea de azil depusă la organele teritoriale ale Poliției de Frontieră dintr-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat este înaintată deîndată structurii competente a Oficiului Național pentru Refugiați, care o analizează și pronunță o hotărâre în termen de trei zile de la primire.

Soluționarea cererilor de azil depuse în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat

Art.83. - (1) Funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2), după efectuarea interviului și analizarea motivelor invocate pentru acordarea unei forme de protecție, în raport cu datele privind situația din țara de origine, hotărăște:

- a) acordarea unei forme de protecție și a accesului la teritoriu; sau
- b) acordarea accesului la teritoriu și la procedura ordinară de azil, dacă cererea sa nu poate fi respinsă pentru unul dintre motivele prevăzute la art. 76 alin. (1) din prezenta lege; sau

c) respingerea cererii ca evident nefondată.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. b), cererea de azil va fi analizată potrivit dispozițiilor prezentei legi care reglementează procedura ordinară.

Solicitanții de azil minori neînsoțiți

Art.84. - (1) Cererile de azil depuse de minorii neînsoțiți nu fac obiectul procedurii la frontieră.

(2) Solicitanții de azil minori neînsoțiți primesc accesul la teritoriu și la procedura ordinară.

Căi de atac

Art.85. - (1) Împotriva hotărârii de respingere a cererii străinul poate depune o plângere în termen de două zile de la comunicare.

(2) Plângerea se depune la structura Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea, care o înaintează de îndată judecătoriei în a cărei rază teritorială se află.

Hotărârea instanței de judecată

Art.86. - (1) Instanța soluționează plângerea în termen de 5 zile și pronunță o hotărâre motivată, prin care:

a) admite plângerea, acordă accesul la teritoriu și reține cauza pentru soluționare în procedură ordinară; sau

b) menține hotărârea Oficiului Național pentru Refugiați.

(2) Hotărârea instanței prevăzute la alin. (1) lit. b) este irevocabilă.

(3) În cazul în care cererea de azil a fost respinsă printr-o hotărâre irevocabilă, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră va lua măsuri în vederea returnării străinului.

Cazarea solicitanților de azil în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat

Art.87. - (1) Străinul care solicită o formă de protecție în România rămâne în zona de tranzit din punctul de control pentru trecerea frontierei de stat până la primirea hotărârii de aprobare a intrării în România sau, după caz, până la rămânerea irevocabilă a hotărârii de respingere a cererii de azil, dar nu mai mult de 20 de zile de la intrarea în zona de tranzit.

(2) Solicitantul de azil poate fi cazat în centre speciale de primire și cazare aflate în apropierea punctelor de control pentru trecerea frontierei de stat, stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor și având regimul juridic al zonei de tranzit.

(3) Solicitantul de azil, cazat în centrele prevăzute la alin. (2), beneficiază gratuit de masă în natură, în condițiile stabilite prin Hotărâre de Guvern.

(4) Persoanelor prevăzute la alin. (3) nu li se aplică dispozițiile art. 17 alin. (1) lit. k) referitoare la sumele convenite pentru masă.

(5) După expirarea termenului prevăzut la alin. (1), dacă cererea nu este soluționată printr-o hotărâre irevocabilă, străinului i se permite intrarea în țară.

(6) Pe perioada în care se află în punctul de control pentru trecerea frontierei de stat, solicitantul de azil are dreptul la asistență juridico-socială și la ajutoare umanitare din partea organizațiilor neguvernamentale cu atribuții în materie de refugiați, precum și din partea reprezentanței din România a Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) și, de asemenea, are drepturile și obligațiile prevăzute la art. 17-19, cu excepția celor care intră în contradicție cu prevederile acestei proceduri.

SECȚIUNEA 5

PROCEDURA DE SOLUȚIONARE A CERERII DE ACORDARE A ACCESULUI LA O NOUĂ PROCEDURĂ DE AZIL

Condițiile de depunere a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil

Art.88. - (1) Cererea de acordare a accesului la o nouă procedură de azil poate fi depusă numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) să fie depusă personal, persoana să se afle pe teritoriul României; și

b) să fi fost finalizată procedura anterioară de soluționare a cererii de azil sau, după caz, a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil, fără ca străinul să fi obținut o formă de protecție sau să fi fost finalizată procedura de anulare sau încetare în urma căreia forma de protecție a fost anulată sau a încetat. Procedura anterioară se finalizează la data comunicării deciziei de închidere a dosarului, la expirarea termenului legal de depunere a plângerii împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați, la expirarea termenului de depunere a recursului sau, după caz, la momentul pronunțării hotărârii de către instanța de recurs.

(2) Accesul la o nouă procedură de azil se acordă dacă sunt îndeplinite alternativ următoarele condiții:

a) pe parcursul procedurii de soluționare a cererii anterioare sau după soluționarea cererii anterioare printr-o hotărâre irevocabilă sau, după caz, printr-o decizie de închidere a dosarului, invocă elemente noi care nu au putut fi prezentate, din motive neimputabile solicitantului, cu condiția ca aceste elemente să nu fie rezultatul unor acțiuni provocate în scopul obținerii unei forme de protecție din partea statului român. Solicitantul este obligat să facă dovada existenței noilor motive invocate și a imposibilității prezentării lor până la data depunerii cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil;

b) de la data finalizării procedurii anterioare, în sensul alin. (1) lit. b), au survenit transformări de ordin politic, social, militar sau legislativ în țara de origine, de natură a avea consecințe grave pentru solicitant.

(3) Depunerea personală a cererii nu va fi obligatorie în cazul străinilor care sunt luați în custodie publică de către Autoritatea pentru Străini și structurile sale teritoriale, se află în arest preventiv sau în cursul executării unei pedepse privative de libertate.

(4) Cererile de acordare a accesului la o nouă procedură de azil aparținând străinilor aflați în situațiile prevăzute la alin. (3) vor fi transmise de îndată Oficiului Național pentru Refugiați de către organele în custodia sau, după caz, arestul ori detenția cărora se află aceștia.

Acordarea permisiunii de a rămâne pe teritoriul României

Art.89. - (1) În cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 88 alin. (1), străinul are permisiunea de a rămâne pe teritoriul României pentru o perioadă de 5 zile de la data înregistrării cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică atunci când din documentele de la dosar rezultă că depunerea cererii este făcută în mod abuziv pentru a împiedica scoaterea străinului de pe teritoriul României.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2) se va emite de îndată o hotărâre prin care se justifică neacordarea permisiunii de a rămâne pe teritoriul României. Această hotărâre se comunică direct străinului, care a fost informat cu privire la data la care trebuie să se prezinte la sediul Oficiului Național pentru Refugiați. În cazul în care străinul nu se prezintă la data stabilită și nici nu prezintă motive care să justifice absența sa, funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) încheie un proces-verbal de constatare care face dovada comunicării.

(4) Împotriva hotărârii prevăzute la alin. (3) se poate face plângere în termen de 2 zile de la comunicare.

(5) Plângerea este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea.

(6) Hotărârea instanței prevăzute la alin. (5) este irevocabilă.

Analizarea cererii de acordare a accesului la o nouă procedură

Art.90. - Soluționarea cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil depusă în condițiile art.88 este de competența funcționarului prevăzut la art. 48 alin. (2) din prezenta lege.

Hotărârea de soluționare a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură

Art.91. - (1) Hotărârea se pronunță în termen de 5 zile, de la data înregistrării cererii, în baza cererii motivate, a documentației prezentate de străin și în raport cu elementele existente la dosarul personal al acestuia. Hotărârea se comunică în scris, personal sau la adresa indicată în cererea de acordare a accesului la o nouă procedură de azil.

(2) Funcționarul prevăzut la art. 90 emite o hotărâre prin care:

- a) acordă accesul la o nouă procedură de azil; sau
- b) respinge cererea ca inadmisibilă.

(3) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 88 alin. (1), Oficiul Național pentru Refugiați va informa străinul în scris cu privire la posibilitățile legale pe care le are la dispoziție pentru depunerea cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil.

Efectele hotărârii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil

Art.92. - În cazul în care străinul primește accesul la o nouă procedură de azil, acesta are drepturile prevăzute la art. 17-19 din prezenta lege.

Căi de atac

Art.93. - (1) Împotriva hotărârii prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de acordare a accesului la o nouă procedură de azil se poate face plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

(2) Plângerea este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea.

(3) Exercițarea căii de atac împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați nu atrage și acordarea permisiunii de a rămâne pe teritoriul României.

(4) În cazul depunerii plângerii, străinul poate cere să i se acorde permisiunea de a rămâne pe teritoriul României. Cererea de acordare a permisiunii de a rămâne pe teritoriul statului român se soluționează în regim de urgență de către instanța de judecată competentă care se va pronunța în Camera de Consiliu, fără citarea părților, printr-o încheiere irevocabilă.

(5) Străinul are dreptul de a rămâne pe teritoriul României până la pronunțarea instanței asupra cererii prevăzute la alin. (4).

(6) Permișiunea de a rămâne pe teritoriul României se acordă până la momentul pronunțării instanței asupra plângerii.

Soluționarea plângerii

Art.94. - (1) Instanța soluționează plângerea, fără audierea străinului, în termen de 30 de zile și pronunță o hotărâre motivată, prin care:

a) respinge plângerea; sau

b) admite plângerea, acordă accesul la o nouă procedură de azil și dispune ca structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea să analizeze cererea în procedură ordinară.

(2) Hotărârea instanței prevăzute la alin. (1) este irevocabilă.

SECȚIUNEA 6

PROCEDURA ȚĂRII TERȚE SIGURE

Declanșarea procedurii

Art.95. - (1) În cazul în care străinul a tranzitat anterior o țară terță sigură și i s-a oferit deja protecția în acea țară sau a avut ocazia, la frontieră ori pe teritoriul acesteia, să contacteze autoritățile pentru a obține protecție, Oficiul Național pentru Refugiați poate decide retrimiteră străinului în țara respectivă, fără analizarea pe fond a cererii sale.

(2) Oficiul Național pentru Refugiați poate analiza cererea depusă de străin chiar dacă acesta se află în situația prevăzută la alin. (1), cu acordul expres al solicitantului.

(3) Dacă solicitantul se afla în situația prevăzută în alin.(1) și există acceptul statului aflat pe lista cuprinzând țările terțe sigure de a-l readmite pe solicitant pe teritoriul său și de a-i asigura accesul la procedura de azil, Oficiul Național pentru Refugiați respinge accesul la procedura de azil în România prin hotărâre motivată pe care o comunică solicitantului și solicită autorităților române competente să procedeze la retrimiteră solicitantului către țara terță.

(4) După comunicarea hotărârii de respingere a accesului la procedura de azil, Oficiul Național pentru Refugiați va informa autoritățile statului terț cu privire la faptul că cererea nu a fost analizată pe fond.

(5) Împotriva hotărârii solicitantul poate depune plângere în condițiile prevăzute la art. 58-69 din prezenta lege.

(6) De la data pronunțării hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați de respingere a accesului la procedura de azil și răspunsul statului terț cu privire la admiterea solicitantului pe teritoriul său, străinul are drepturile și obligațiile prevăzute la art. 17-19.

(7) În cazul în care transferul solicitantului nu s-a putut realiza, nu există sau nu se poate obține acceptul statului terț de a-l readmite pe solicitant, Oficiul Național pentru Refugiați va acorda accesul la procedura de azil și va analiza cererea de azil în conformitate cu procedurile prevăzute în prezenta lege.

(8) Până la preluarea străinului de către autoritățile din țara terță sigură sau, după caz, până la momentul aplicării alin. (6), străinul are drepturile și obligațiile prevăzute la art. 17 și 19 din prezenta lege.

Solicitările externe de preluare a solicitanților de azil în conformitate cu procedura țării terțe sigure

Art.96. - În conformitate cu procedura țării terțe sigure, Oficiul Național pentru Refugiați poate decide să reprimească pe teritoriul său străini, în situațiile în care România este declarată de statul solicitant țară terță sigură pentru aceștia.

Țări terțe sigure

Art.97. - (1) Sunt considerate țări terțe sigure statele membre ale Uniunii Europene, precum și alte state stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor, la propunerea Oficiului Național pentru Refugiați, cu respectarea următoarelor condiții:

a) pe teritoriile lor viața sau libertatea solicitantului nu este și nu va fi amenințată, în sensul art. 33 din Convenția de la Geneva;

b) pe teritoriile lor străinul nu riscă să fie supus torturii sau tratamentelor inumane ori degradante;

c) în țările respective străinului i se asigura protecție efectivă împotriva returnării în țara de origine, în sensul prevederilor Convenției de la Geneva, precum și în baza informărilor efectuate de Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) cu privire la practica aplicării principiului nereturnării.

(2) De la data aderării României la Uniunea Europeană, procedura țării terțe sigure nu se mai aplică în cazul statelor membre ale Uniunii Europene ori altor state care au convenit printr-un acord special participarea la mecanismul de determinare a statului responsabil, prevăzut la capitolul VIII din prezenta lege.

CAPITOLUL VI PROCEDURA ÎNCETĂRII SAU ANULĂRII FORMEI DE PROTECȚIE

Încetarea statutului de refugiat

Art.98. - (1) Statutul de refugiat recunoscut în temeiul art. 23 sau 24 din prezenta lege încetează atunci când beneficiarul său:

a) s-a repus în mod voluntar sub protecția țării a cărei cetățenie o are; sau

b) după ce și-a pierdut cetățenia, a redobândit-o în mod voluntar; sau

c) a dobândit o nouă cetățenie și se bucură de protecția statului a cărei cetățenie a dobândit-o; sau

d) s-a restabilit în mod voluntar în țara pe care a părăsit-o ori în afara căreia a stat ca urmare a motivelor pentru care i s-a recunoscut statutul de refugiat; sau

e) nu mai poate continua să refuze protecția țării a cărei cetățenie o are datorită faptului că împrejurările în urma cărora i s-a recunoscut statutul de refugiat au încetat să existe și nu poate invoca, pentru a motiva acest refuz, motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare;

f) fiind o persoană fără cetățenie, este în măsură să se întoarcă în țara în care avea reședința obișnuită, nemaexistând împrejurările în urma cărora i s-a recunoscut statutul de refugiat.

(2) Prevederile alin. (1) lit. e) nu se aplică persoanei căreia i s-a recunoscut statutul de refugiat și care, din motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare, refuză protecția țării a cărei cetățenie o are.

(3) Prevederile alin. (1) lit. f) nu se aplică persoanei căreia i s-a recunoscut statutul de refugiat și care, din motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare, refuză să se întoarcă în țara în care în mod obișnuit își avea reședința.

Încetarea protecției subsidiare

Art.99. - Protecția subsidiară acordată în temeiul art. 26 sau 27 din prezenta lege încetează atunci când împrejurările care au condus la acordarea formei subsidiare de protecție au încetat să existe ori s-au schimbat într-o asemenea măsură încât această formă de protecție nu mai este necesară.

Anularea statutului de refugiat

Art.100. - Statutul de refugiat se anulează în următoarele situații:

a) persoana căreia i s-a recunoscut statutul de refugiat a dat declarații false, a omis să prezinte anumite date sau s-a folosit de documente false, care au fost decisive pentru recunoașterea formei de protecție și nu există alte motive care să conducă la menținerea statutului de refugiat;

b) după acordarea formei de protecție s-a descoperit că străinul se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 25 din prezenta lege.

Anularea protecției subsidiare

Art.101. - Protecția subsidiară se anulează în următoarele situații:

a) după acordarea protecției subsidiare s-a descoperit că străinul se află în una din situațiile prevăzute la art. 28 din prezenta lege;

b) persoana căreia i s-a acordat protecție subsidiară a dat declarații false, a omis să prezinte anumite date sau s-a folosit de documente false, care au fost decisive pentru acordarea formei de protecție și nu există alte motive care să conducă la menținerea protecției subsidiare.

Declanșarea procedurii de încetare sau anulare

Art.102. - Procedura de încetare sau anulare a formei de protecție acordată se declanșează de către Oficiul Național pentru Refugiați din oficiu sau la propunerea uneia dintre instituțiile cu atribuții în domeniul securității naționale sau al ordinii publice.

Reanalizarea situației persoanelor care au primit o formă de protecție

Art.103. - (1) Funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2), responsabil de caz, solicită beneficiarului formei de protecție să se prezinte la sediul Oficiului Național pentru Refugiați sau, după caz, la structurile sale teritoriale în vederea efectuării interviului pentru clarificarea situației acestuia. Beneficiarul formei de protecție va

fi informat și cu privire la inițierea procedurii de încetare sau, după caz, de anulare, și cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are pe durata procedurii.

(2) Pe durata procedurii de încetare sau, după caz, anulare beneficiarul unei forme de protecție are următoarele drepturi:

a) dreptul de a fi asistat de un avocat în orice fază a procedurii;

b) dreptul de a se asigura, în mod gratuit, un interpret, în orice fază a procedurii;

c) dreptul de a contacta și a fi asistat de un funcționar al Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) în orice fază a procedurii;

d) dreptul de a fi consiliat și asistat de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale, române sau străine în orice fază a procedurii.

(3) Efectuarea interviului nu va fi necesară în cazul beneficiarului formei de protecție aflat în situația prevăzută la art. 98 alin. (1) lit.c), dacă a dobândit cetățenia română.

(4) În situația în care beneficiarul formei de protecție nu se prezintă la interviu, funcționarul va soluționa cazul pe baza documentelor existente la dosarul personal.

(5) Reanalizarea cazului se va realiza în procedură ordinară sau accelerată. Funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) va decide cu privire la reanalizarea cazului în procedură accelerată cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 75 din prezenta lege.

Hotărârea de încetare sau anulare a unei forme de protecție

Art.104. - (1) În urma analizării elementelor existente la dosar și, după caz, a motivelor invocate pe parcursul interviului, funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) va emite o hotărâre motivată prin care :

(a) menține forma de protecție acordată; sau

(b) constată încetarea formei de protecție; sau

(c) dispune anularea formei de protecție.

(2) Constatarea încetării sau dispunerea anulării formei de protecție nu produce efecte cu privire la membrii de familie ai persoanei cu privire la care a fost emisă hotărârea prevăzută la alin. (1).

(3) În funcție de motivele care au stat la baza pronunțării hotărârii de încetare sau anulare a formei de protecție, funcționarul anume desemnat prevăzut la art. 47 alin. (2) poate menționa, după caz, obligația de părăsire a teritoriului.

(4) Atunci când hotărârea prevăzută la alin. (3) cuprinde mențiunea cu privire la obligația de părăsire a teritoriului României, în temeiul acesteia Autoritatea pentru Străini va emite și va pune în aplicare dispoziția de părăsire a teritoriului României.

Căi de atac

Art.105. - Împotriva hotărârilor prevăzute la art. 104 alin.(1) lit. b) și c), străinul poate face plângere în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Statutul persoanei în cazul încetării sau anulării formei de protecție

Art.106. - (1) Dacă rămâne în continuare pe teritoriul României după finalizarea procedurii de încetare sau, după caz de anulare a formei de protecție, persoana cu privire la care s-a constatat încetarea sau s-a dispus anularea formei de protecție acordate se supune prevederilor legale privind regimul juridic al străinilor în România.

(2) Alin. (1) nu se va aplica persoanelor a căror formă de protecție a încetat ca urmare a dobândirii cetățeniei române.

CAPITOLUL VII PROCEDURA TRANSFERULUI DE RESPONSABILITATE ASUPRA STATUTULUI DE REFUGIAT

Competența aplicării Acordului European asupra transferului responsabilității cu privire la refugiați

Art.107. - Ministerul Administrației și Internelor prin Oficiul Național pentru Refugiați este autoritatea abilitată cu implementarea prevederilor Acordului European asupra transferului responsabilității cu privire la refugiați, adoptat la Strasbourg la 16 octombrie 1980, denumit în continuare Acordul European, ratificat prin Legea nr. 88/2000.

Declanșarea procedurii

Art.108. - Procedura transferului de responsabilitate asupra statutului de refugiat se inițiază de către Oficiul Național pentru Refugiați în următoarele situații:

a) din momentul sesizării sale printr-o cerere scrisă, de către străinul sau apatridul care se află pe teritoriul României și al cărui statut de refugiat a fost recunoscut într-un stat semnatar al Acordului European;

b) din oficiu, din momentul în care se constată îndeplinirea condițiilor privind preluarea responsabilității statutului de refugiat recunoscut în România de către un stat semnatar al Acordului European;

c) din momentul sesizării sale de către un stat semnatar al Acordului European cu privire la preluarea responsabilității statutului de refugiat de către România.

Depunerea cererii de aprobare a transferului de responsabilitate

Art.109. - (1) Cererea de aprobare a transferului de responsabilitate prevăzută la art. 108 lit. a se depune personal la Oficiul Național pentru Refugiați sau structurile sale teritoriale, prezentând în scris motivele pentru aprobarea transferului de responsabilitate asupra statutului de refugiat, precum și dovada faptului că i-a fost recunoscut statutul de refugiat într-un stat semnatar al Acordului European.

(2) Hotărârea definitivă privind acordarea statutului de refugiat precum și documentul de călătorie eliberat refugiaților în conformitate cu prevederile Convenției de la Geneva, emise de autoritățile unui stat semnatar al Acordului European, constituie dovada recunoașterii statutului de refugiat.

(3) În situația în care nu pot fi prezentate documentele prevăzute la alin. (2), vor fi efectuate verificări suplimentare.

Hotărârea privind transferul de responsabilitate

Art.110. - (1) Funcționarul Oficiului Național pentru Refugiați anume desemnat în temeiul art. 48 alin. (2) analizează cererea în conformitate cu prevederile Acordului European și în termen de 30 de zile de la primirea cererii hotărăște:

a) admiterea cererii privind transferul responsabilității; sau

b) respingerea cererii privind transferul responsabilității.

(2) Împotriva hotărârii de respingere a cererii privind transferul responsabilității asupra statutului de refugiat, străinul poate depune plângere în termen de 10 zile de la comunicarea hotărârii.

(3) În cazul admiterii cererii privind transferul responsabilității, Oficiul Național pentru Refugiați va informa autoritățile statului semnatar al Acordului European că transferul de responsabilitate asupra statutului de refugiat a avut loc.

Calea de atac

Art.111. - (1) Soluționarea plângerii împotriva hotărârii de respingere a cererii este de competența judecătorei în a cărei rază teritorială se află sediul Oficiului Național pentru Refugiați sau structura teritorială care a emis hotărârea.

(2) Instanța prevăzută la alin. (1) analizează plângerea și, în termen de 30 de zile de la înregistrarea cauzei pe rol, pronunță o hotărâre motivată prin care:

a) admite plângerea și aprobă transferul responsabilității asupra statutului de refugiat; sau

b) respinge plângerea.

(3) Hotărârea instanței de judecată este definitivă și irevocabilă.

Efectele hotărârii privind constatarea transferului responsabilității

Art.112. - (1) În cazul admiterii cererii privind transferul responsabilității, străinul va avea drepturile și obligațiile prevăzute la art. 20 și 23 din prezenta lege.
(2) În cazul respingerii cererii privind transferul responsabilității, străinului i se aplică în continuare dispozițiile legii pentru străini.

Transferul de responsabilitate în cazul refugiaților recunoscuți în România

Art.113. - (1) În situațiile prevăzute la art. 108 lit. b), funcționarul anume desemnat în temeiul art. 48 alin. (2) emite, din oficiu, o hotărâre prin care se constată îndeplinirea condițiilor privind transferul de responsabilitate prevăzute de Acordul European și încetarea responsabilității statului român asupra statutului de refugiat recunoscut de către autoritățile române.

(2) Hotărârea prevăzută la alin. (1) va fi emisă în termen de 30 de zile de la data la care se constată îndeplinirea condițiilor privind transferul de responsabilitate către un stat semnatar al Acordului European.

(3) În termen de 20 de zile de la data emiterii hotărârii prevăzute la alin. (1), Oficiul Național pentru Refugiați va informa autoritățile statului semnatar al Acordului European că responsabilitatea statului român asupra statutului de refugiat a încetat.

Solicitările de readmisie cu privire la refugiații recunoscuți în România

Art.114. - (1) În vederea determinării responsabilității României de a readmite pe teritoriul său un refugiat recunoscut, ca urmare a solicitărilor de readmisie adresate statului român în baza prevederilor Acordului European, Oficiul Național pentru Refugiați va putea solicita autorităților statului semnatar al Acordului European care a făcut cererea de readmisie informații suplimentare cu privire la refugiatul pentru care s-a solicitat readmisia.

(2) În cazul în care se constată că responsabilitatea asupra statutului de refugiat revine statului român conform prevederilor Acordului European, Oficiul Național pentru Refugiați va informa autoritățile statului solicitant că refugiatul va fi readmis pe teritoriul României.

(3) În cazul în care se constată că responsabilitatea asupra statutului de refugiat nu revine statului român potrivit prevederilor Acordului European, Oficiul Național pentru Refugiați va informa autoritățile statului solicitant că refugiatul nu va fi readmis pe teritoriul României. În acest din urmă caz, Oficiul Național pentru Refugiați va emite o hotărâre în conformitate cu dispozițiile art. 108 lit. b) și 113 alin. (1).

CAPITOLUL VIII

PROCEDURA STATULUI MEMBRU RESPONSABIL

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND STATUL MEMBRU RESPONSABIL

Preeminența actelor direct aplicabile

Art.115. - (1) Începând cu data intrării în vigoare a tratatului de aderare la Uniunea Europeană, România va aplica prevederile convențiilor sau actelor direct aplicabile ale Uniunii Europene care stabilesc criteriile și mecanismele pentru determinarea statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de azil depuse într-unul dintre Statele Membre de un cetățean al unei țări terțe.

(2) Începând cu aceeași dată, România va aplica prevederile actelor direct aplicabile ale Uniunii Europene referitoare la instituirea sistemului EURODAC pentru compararea amprentelor în vederea implementării eficiente a convențiilor sau actelor menționate în aliniatul precedent. Competențele și atribuțiile instituțiilor implicate în implementarea sistemului EURODAC vor fi stabilite prin Ordin al ministrului administrației și internelor.

Accesul la procedura de azil

Art.116. - Unui solicitant de azil i se poate refuza accesul la procedura de azil în România dacă, în conformitate cu convențiile sau actele direct aplicabile ale Uniunii Europene, un alt stat este responsabil pentru examinarea cererii de azil.

Autoritatea de coordonare

Art.117. - Autoritatea centrală responsabilă de implementarea prevederilor convențiilor sau actelor direct aplicabile ale Uniunii Europene care stabilesc criteriile și mecanismele pentru determinarea statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de azil depuse într-unul dintre Statele Membre de un cetățean al unei țări terțe, și coordonarea activităților celorlalte instituții implicate, la nivel național, este Ministerul Administrației și Internelor prin Oficiul Național pentru Refugiați.

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII COMUNE PRIVIND STATUL MEMBRU RESPONSABIL

Obligația de informare

Art.118. - La data depunerii cererii de azil la Oficiul Național pentru Refugiați sau formațiunile sale teritoriale, solicitantul va fi informat, în scris, cu privire la faptul că informații cu privire la cererea și persoana sa, inclusiv

amprentele papilare prelevate, pot face obiectul schimbului de informații între statele membre ale Uniunii Europene ori alte state care au convenit printr-un acord special participarea la acest mecanism, cu scopul exclusiv de a stabili statul membru responsabil cu analizarea unei cereri de azil.

Procedura de determinare a statului responsabil în cazul solicitanților de azil

Art.119. - În cazul în care există dovezi sau argumente circumstanțiale care conduc la stabilirea responsabilității altui stat, în conformitate cu convențiile sau actele direct aplicabile ale Uniunii Europene, Oficiul Național pentru Refugiați, întreprinde demersurile necesare pentru a verifica situația solicitanților de azil, după depunerea cererii de azil, dar nu mai târziu de luarea unei hotărâri în procedura de azil națională.

(1) Până la soluționarea cererii de azil în vederea stabilirii statului membru responsabil printr-o hotărâre executorie, se aplică procedurile și termenele prevăzute în convențiile sau actele direct aplicabile ale Uniunii Europene.

Hotărârea de stabilire a statului responsabil

Art.120. - Analiza solicitărilor de stabilire a statului membru responsabil revine funcționarilor anume desemnați prin dispoziție a directorului Oficiului Național pentru Refugiați.

(1) În urma analizei dovezilor și a argumentelor circumstanțiale aflate la dosar și a răspunsului primit din partea statului solicitat, funcționarii prevăzuți la alin. (1) pot hotărî:

a) respingerea accesului la procedura de azil din România și dispunerea transferului străinului în statul responsabil,

b) acordarea accesului la procedura de azil din România.

(2) Hotărârea Oficiului Național pentru Refugiați va fi motivată, în fapt și în drept, în conformitate cu prevederile convențiilor sau actelor direct aplicabile ale Uniunii Europene care stabilesc criteriile și mecanismele pentru determinarea statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de azil depuse de un cetățean al unei țări terțe.

(3) Hotărârea de respingere conține motivele pentru care este respins accesul la procedura de azil în România și dispoziția de transfer în statul membru responsabil cu analizarea cererii sale de azil.

(4) Hotărârea se comunică de îndată, în scris, solicitantului, prin comunicare directă de către reprezentanții Oficiului Național pentru Refugiați sau prin trimitere poștală la ultima reședință declarată a acestuia.

(5) Hotărârea Oficiului Național pentru Refugiați este executorie.

Calea de atac

Art.121. - Împotriva hotărârii prevăzute la art. 120, alin.(3), se poate face plângere în termen de 2 zile de la data primirii dovezii de comunicare sau a documentului prin care se constata ca solicitantul nu se mai afla la ultima reședința declarata. Introducerea plângerii în termenul menționat nu suspenda executarea dispoziției de transfer în statul membru responsabil.

(1) Plângerea se depune, personal, la Oficiul Național pentru Refugiați și va fi însoțită de copia de pe hotărârea de respingere a accesului la procedura de azil în România.

(2) Plângerea este înaintată, deîndată, judecătoriei în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea.

(3) Instanța soluționează plângerea în termen de 5 zile și pronunța o hotărâre motivată, prin care:

a) respinge plângerea și menține hotărârea Oficiului Național pentru Refugiați,

b) admite plângerea, anulează dispoziția de transfer în statul responsabil și dispune acordarea accesului la procedura de azil în România.

(5) Hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă.

(6) În cazul în care prin hotărârea instanței de judecată se admite plângerea și se dispune acordarea accesului la procedura de azil națională, iar solicitantul de azil a fost deja transferat în statul membru responsabil, Oficiul Național pentru Refugiați va întreprinde demersurile necesare în vederea readmiterii solicitantului pe teritoriul României.

Procedura de determinare a statului responsabil în cazul cetățenilor străini

Art.122. - (1) Organele Autorității pentru Străini au obligația de a informa, în scris, cetățenii străini cu ședere ilegală care ar fi putut depune o cerere de azil într-un alt stat, cu privire la faptul că informații cu privire la cererea și persoana sa, inclusiv amprentele papilare luate pot face obiectul schimbului de informații între statele membre ale Uniunii Europene ori alte state care au convenit printr-un acord special participarea la acest mecanism, cu scopul exclusiv de a stabili statul membru responsabil cu analizarea cererii lor de azil.

(2) Pentru a verifica dacă un străin descoperit cu ședere ilegală pe teritoriul României a depus anterior o solicitare de azil pe teritoriul altui stat membru, Autoritatea pentru Străini sau formațiunile sale teritoriale poate sesiza structura specializată din cadrul Oficiului Național pentru Refugiați în vederea întreprinderii demersurilor necesare.

(3) Sesizarea Oficiului Național pentru Refugiați se poate face în cazul în care în urma verificării amprentelor papilare, cetățeanul străin a fost identificat într-un alt stat membru, ori există dovezi sau argumente circumstanțiale care conduc la stabilirea responsabilității altui stat, în conformitate cu convențiile sau actele direct aplicabile ale Uniunii Europene.

(4) Condițiile pentru a verifica amprentele papilare ale unui cetățean străin cu privire la depunerea anterioară a unei solicitări de azil pe teritoriul unui alt stat membru sunt îndeplinite dacă:

a) străinul declară că a depus solicitare de azil fără să indice statul membru respectiv,

b) străinul nu solicită azil dar se opune returnării în țara de origine susținând că se află în pericol sau

c) străinul încearcă să împiedice îndepărtarea sa refuzând să coopereze în stabilirea identității sale, în special prezentând documente de identitate false sau neprezentând nici un document,

(5) În situația în care este sesizat în conformitate cu prevederile alin. (3), Oficiul Național pentru Refugiați efectuează verificările necesare în statul membru presupus responsabil de a se ocupa de respectivul străin.

(6) În urma analizei dovezilor și a argumentelor circumstanțiale aflate la dosar și a răspunsului primit din partea statului solicitat, funcționarii anume desemnați pot hotărî transferul în statul membru responsabil cu analizarea cererii de azil, prin hotărâre motivată.

(7) Hotărârea se comunică, de îndată, cetățeanului străin, în scris, prin comunicare directă de către reprezentanții Oficiului Național pentru Refugiați, ori prin trimitere poștală la ultima reședință declarată a acestuia.

(8) Hotărârea Oficiului Național pentru Refugiați este executorie.

(9) În situația în care statul membru sesizat nu își recunoaște responsabilitatea ori dovezile sau argumentele circumstanțiale nu indică responsabilitatea unui alt stat, Oficiul Național pentru Refugiați informează, în scris, Autoritatea pentru Străini sau formațiunea sa teritorială, în vederea luării măsurilor legale ce se impun.

Calea de atac

Art.123. - (1) Împotriva hotărârii prevăzute la art. 122 alin. (6) se poate face plângere în termen de 2 zile de la data primirii dovezii de comunicare sau a documentului prin care se constata că străinul nu se mai află la ultima reședință declarată. Introducerea plângerii în termenul menționat nu suspenda executarea dispoziției de transfer în statul membru responsabil.

(2) Plângerea se depune la Oficiul Național pentru Refugiați și va fi însoțită de copia de pe hotărârea privind dispunerea părăsirii teritoriului României, în scopul transferului în statul membru responsabil cu analizarea cererii de azil.

(3) Plângerea este înaintată, de îndată, judecătoriei în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea.

(4) Instanța soluționează plângerea în termen de 5 zile și pronunță o hotărâre motivată, prin care:

a) respinge plângerea și menține hotărârea Oficiului Național pentru Refugiați,

b) admite plângerea și anulează dispoziția de transfer în statul responsabil.

(5) Hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă.

(6) În cazul în care prin hotărârea instanței de judecată se admite plângerea și se dispune anularea dispoziției de transfer în statul responsabil, iar străinul a fost deja transferat în acel stat, Oficiul Național pentru Refugiați va întreprinde demersurile necesare în vederea readmiterii străinului pe teritoriul României.

Solicitări adresate României

Art.124. - În cazul solicitărilor de preluare sau reprimire adresate României, funcționarii anume desemnați din cadrul Oficiului Național pentru Refugiați examinează argumentele în fapt și în drept prezentate în solicitare din perspectiva convențiilor sau actelor direct aplicabile ale Uniunii Europene.

(1) În vederea determinării responsabilității României de a prelua sau reprimi un străin, funcționarii anume desemnați vor avea dreptul să consulte și să verifice informațiile primite de la statul membru solicitant în bazele de date ale Ministerului Administrației și Internelor.

(2) În cazul în care verificările făcute indică faptul că România este responsabilă conform cel puțin unuia dintre criteriile prevăzute în convențiile sau actele direct aplicabile ale Uniunii Europene, funcționarii anume desemnați vor emite o hotărâre prin care România își va accepta responsabilitatea și va include detaliile practice privind transferul ulterior.

(3) În cazul în care solicitarea de preluare sau reprimire nu este susținută suficient cu dovezi și argumente circumstanțiale, care să indice responsabilitatea României, funcționarii anume desemnați vor emite o hotărâre de neacceptare a responsabilității de analizare a cererii de azil.

(4) Hotărârea va fi comunicată, de îndată, statului membru solicitant, în termenele prevăzute în convențiile sau actele direct aplicabile ale Uniunii Europene.

Transferuri

Art.125. - Transferurile persoanelor care fac obiectul procedurii prevăzute în acest capitol vor fi făcute în conformitate cu convențiile sau actele direct aplicabile ale Uniunii Europene, iar coordonarea la nivel național a implementării transferurilor revine Ministerului Administrației și Internelor, prin Oficiul Național pentru Refugiați.

(2) În temeiul hotărârii prevăzute la art.120, alin. (2) lit.a, art.122 alin. (6) și art.124 alin. (3) Oficiul Național pentru Refugiați pune în executare măsura transferului în și din statul membru responsabil.

(3) Pentru transferul persoanelor în statul membru responsabil, Oficiul Național pentru Refugiați eliberează laissez-passer, la care fac referire convențiile sau actele direct aplicabile ale Uniunii Europene.

(4) Sumele necesare în vederea acoperirii cheltuielilor ocazionate de transportul intern și internațional al persoanelor transferate, paza și escortarea acestora pe parcursul transportului, eliberarea laissez-passer pentru trecerea

frontierelor externe, în condițiile prevăzute de convențiile sau actele direct aplicabile ale Uniunii Europene, se suportă din bugetul Ministerului Administrației și Internelor, prin Oficiul Național pentru Refugiați, în funcție de costurile efective, în limita fondurilor alocate cu această destinație de la bugetul de stat.

Mijloace electronice de transmisie - DubliNet

Art.126. - Funcționarii anume desemnați cu analiza cazurilor ce fac obiectul procedurii de determinare a statului membru responsabil vor avea dreptul să utilizeze mijloacele electronice sigure de transmisie, numite DubliNet, la care fac referire convențiile sau actele direct aplicabile ale Uniunii Europene.

(1) Autoritatea responsabilă cu procesarea datelor primite, transmiterea de date, eliberarea certificatelor de primire pentru fiecare transmitere de date și asigurarea funcționării neîntrerupte a mijloacelor electronice sigure de transmisie, numite DubliNet, este Oficiul Național pentru Refugiați.

(3) Ministerul Administrației și Internelor, prin Oficiul Național pentru Refugiați, va suporta de la bugetul de stat, sumele necesare în vederea asigurării funcționării neîntrerupte a mijloacelor electronice sigure de transmisie, a administrării și întreținerii sistemului DubliNet și reînnoirii certificatelor digitale, pentru utilizarea semnăturii electronice de către funcționarii anume desemnați și administratorul de sistem.

SECȚIUNEA 3

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE PERSOANELOR PE PARCURSUL PROCEDURII DE STABILIRE A STATULUI MEMBRU RESPONSABIL

Drepturile și obligațiile solicitanților de azil

Art.127. - Drepturile și obligațiile solicitanților de azil care fac obiectul procedurii prevăzute în convențiile sau actele direct aplicabile ale Uniunii Europene care stabilesc criteriile și mecanismele pentru determinarea Statului Membru responsabil cu examinarea unei cereri de azil depuse într-unul dintre Statele Membre de un cetățean al unei țări terțe sunt cele prevăzute la art. 17-19 din prezenta lege.

Drepturile și obligațiile cetățenilor străini

Art.128. - Drepturile și obligațiile cetățenilor străini care fac obiectul procedurii prevăzute de convențiile sau actele direct aplicabile ale Uniunii Europene sunt cele prevăzute în legea privind regimul juridic al străinilor pe teritoriul României, pe tot parcursul procedurii de stabilire a statului membru responsabil, prevăzută la art. 122-123 din prezenta lege.

Protecția împotriva returnării

Art.129. - Împotriva străinilor care fac obiectul procedurii de stabilire a statului membru responsabil, nu se pot lua măsuri de expulzare sau returnare forțată de pe teritoriul României din momentul sesizării prevăzute la art.122 alin.(3) și până la comunicarea prevăzută la art.122 alin.(9) din prezenta lege.

CAPITOLUL IX PROTECȚIA TEMPORARĂ

Durata protecției temporare

Art.130. - (1) Fără a aduce atingere art. 132, durata protecției temporare este de un an. În cazul în care aceasta nu încetează în sensul art. 132 alin. (1) lit. b), protecția temporară poate fi prelungită automat cu perioade de 6 luni pentru maxim 1 an.

(2) Acolo unde motivele de protecție temporară persistă, Guvernul României la propunerea Oficiului Național pentru Refugiați poate trimite Comisiei o propunere adresată Consiliului de a extinde protecția temporară până la un an.

Acordarea protecției temporare

Art.131. - (1) Existența unui flux masiv de persoane strămutate este stabilită printr-o Decizie a Consiliului Uniunii Europene.

(2) România poate propune Consiliului emiterea unei decizii prin care să se constate existența unui flux masiv de persoane strămutate. Propunerea va cuprinde o descriere a grupurilor specifice de persoane cărora li se va aplica protecția temporară, data la care protecția temporară intră în vigoare și o estimare a scalei de mișcări a persoanelor strămutate.

(3) Străinii cărora li s-a acordat protecție temporară vor beneficia de această formă de protecție de la data prevăzută în Decizia Consiliului Uniunii Europene.

(4) În situația în care se acordă protecție temporară prin decizia Consiliului Uniunii Europene, Guvernul României, la propunerea Oficiului Național pentru Refugiați, emite o hotărâre în care vor fi prevăzute condițiile concrete de asigurare a protecției temporare persoanelor strămutate pe teritoriul statului român, precum și sursa de finanțare a cheltuielilor determinate de asigurarea protecției temporare.

Art.132. - (1) Protecția temporară ia sfârșit:

- (a) când s-a atins maximul duratei; sau
- (b) în orice moment, printr-o Decizie a Consiliului Uniunii Europene adoptată în acest sens.

Drepturile beneficiarilor protecției temporare

Art.133. - (1) Pe toată durata protecției temporare, beneficiarii acestei forme de protecție se bucură de următoarele drepturi:

a) dreptul la eliberarea unui document prin care se acordă permisiunea de a rămâne pe teritoriul României;

b) dreptul de a fi informat, în scris, într-o limbă pe care se presupune ca o înțeleg, cu privire la prevederile referitoare la protecția temporară;

c) dreptul de a fi angajat în muncă de persoane fizice sau juridice, de a desfășura activități independente, respectând regulile aplicabile profesiei, precum și activități precum oportunități educative pentru adulți, pregătire vocațională și experiență practică de lucru în condițiile legii;

d) dreptul de a beneficia, la cerere, de asistența necesară pentru întreținere, în situația în care nu dispune de mijloacele materiale necesare;

e) dreptul de a primi gratuit asistență medicală primară și spitalicească de urgență, precum și asistență medicală și tratament gratuit în cazurile de boli acute sau cronice care le pun viața în pericol iminent;

f) dreptul beneficiarilor protecției temporare cu nevoi speciale de a primi, la recomandarea medicului specialist, proteze și dispozitive medicale care să le asigure o funcționalitate minimală a organelor afectate;

g) în cazul beneficiarilor protecției temporare care nu au împlinit 18 ani, dreptul de a avea acces la sistemul de învățământ de stat în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români.

(2) Sumele acordate pentru hrană, cazare, asistență medicală, drepturile prevăzute la alin. (1) lit. f, precum și alte cheltuieli sunt stabilite prin Hotărârea de Guvern care va fi emisă în condițiile art. 131 alin. (3) din prezenta lege și asigurate de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor și/sau fondurile Uniunii Europene.

(3) Acolo unde este necesar, persoanele ce urmează a fi admise pe teritoriul României în scopul protecției temporare vor beneficia de orice facilitate pentru obținerea vizei necesare, inclusiv viza de tranzit. În acest sens Oficiul Național pentru Refugiați va solicita Ministerului Afacerilor Externe eliberarea vizei de intrare în cel mai scurt timp, datorită urgenței situației. Viza trebuie să fie gratuită sau costul ei trebuie redus la minim.

(4) În situația prevăzută la alin. (1) lit. c), din motive de politică a pieței de muncă, se poate acorda prioritate cetățenilor UE și cetățenilor statelor obligate prin Acordul privind Spațiul Economic European și de asemenea cetățenilor statelor terțe cu ședere legală care primesc ajutor de șomaj.

Înregistrarea

Art.134. - Oficiul Național pentru Refugiați înregistrează datele personale ale beneficiarilor protecției temporare pe teritoriul României.

Reunificarea familiei

Art.135. - (1) În sensul prezentului articol, în cazurile în care familiile erau deja formate în țara de origine și au fost separate datorită circumstanțelor din timpul fluxului masiv, următoarele persoane vor fi considerate membri ai familiei beneficiarului protecției temporare:

(a) soția/soțul;

(b) minorul necăsătorit al beneficiarului sau al soțului/soției sale, fără a face distincție dacă este născut în sau în afara căsătoriei sau adoptat.

(2) În cazurile în care membrii familiei separate se bucură de protecție temporară în state membre diferite, membrii familiei vor fi reunificați cu luarea în considerare a dorinței acestora.

(3) Atunci când unul sau unii din membrii de familie ai beneficiarului protecției temporare nu sunt încă în România, reunificarea familiei se va realiza dacă se constată că aceștia au nevoie de protecție și nu se află în unul din cazurile prevăzute la art. 141.

(4) În vederea stabilirii statului în care va avea loc reunificarea familiei, Oficiul Național pentru Refugiați cooperează cu instituțiile similare din statele membre responsabile.

(5) În cazul în care reunificarea familiei se realizează în România, membrilor de familie ai beneficiarului protecției temporare li se eliberează documente prin care li se acordă permisiunea de a rămâne pe teritoriul României.

(6) În cazul în care reunificarea familiei nu se realizează în România, la data efectuării transferului membrilor familiei pe teritoriul statului membru în scopul reunificării, sunt retrase documentele eliberate potrivit art. 133 alin. (1) lit. a) și încetează obligațiile statului român față de persoanele în cauză în ceea ce privește protecția temporară.

(7) În vederea aplicării prevederilor prezentului articol, Oficiul Național pentru Refugiați poate coopera cu organizațiile internaționale în cauză.

(8) Oficiul Național pentru Refugiați, la cererea instituțiilor similare din alte state membre, furnizează informații referitoare la un beneficiar al protecției temporare, în cazul în care informațiile sunt necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentului articol.

Minorii neînsoțiți beneficiari ai protecției temporare

Art.136. - (1) În cazul minorilor neînsoțiți care se bucură de protecție temporară, Oficiul Național pentru Refugiați va solicita autorităților competente numirea unui reprezentant legal în cel mai scurt timp.

(2) Pe perioada protecției temporare, minorul neînsoțit poate fi cazat:

(a) cu rude adulte;

(b) cu o familie gazdă;

(c) în centre de primire cu facilități speciale pentru minori sau în alte forme de cazare potrivite pentru minori;

(d) cu persoana care a avut grijă de copil când a părăsit țara de origine.

(3) În vederea aplicării dispozițiilor alin. (2) este necesar acordul persoanei adulte sau al persoanelor în cauză. Opinia minorului este luată în considerare în funcție de vârsta și maturitatea acestuia.

Cererea de azil

Art.137. - (1) Beneficiarii protecției temporare pot depune o cerere de azil în orice moment.

(2) Examinarea oricărei cereri de azil nesoluționată înainte de expirarea duratei protecției temporare va fi terminată la încetarea acelei perioade.

(3) Protecția temporară nu se acordă concomitent cu statutul de solicitant de azil în timp ce solicitările sunt sub examinare.

(4) În cazul în care în urma soluționării cererii de azil nu se acordă statutul de refugiat și nici protecție subsidiară unei persoane eligibile pentru acordarea protecției temporare, aceasta va beneficia sau, după caz, va continua să beneficieze de protecția temporară până la expirarea perioadei pentru care a fost acordată această formă de protecție.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică fără a se aduce atingere dispozițiilor art. 141 din prezenta lege.

Repatrierea voluntară

Art.138. - (1) Persoanele care beneficiază sau care au beneficiat de protecție temporară și care solicită returnarea sunt sprijinite în acest sens de autoritățile statului român. Returnarea acestor persoane se realizează în condiții care să respecte demnitatea umană. Persoanele care solicită returnarea sunt informate cu privire la consecințele acestei solicitări.

(2) Atâta timp cât durata protecției temporare nu a expirat și pe baza circumstanțelor care persistă în țara de origine, beneficiarii protecției temporare care și-au exercitat dreptul lor la repatriere voluntară pot solicita reprimirea pe teritoriul României. În cazul în care aceste solicitări sunt admise, persoanele care sunt reprimite în România vor beneficia de protecție temporară până la expirarea perioadei pentru care le-a fost acordată forma de protecție.

Fonduri europene

Art.139. - În vederea aplicării măsurilor prevăzute în prezentul capitol, la propunerea Oficiului Național pentru Refugiați, Ministerul Administrației și Internelor sesizează Guvernul în vederea notificării Comisiei Europene pentru atragerea de finanțare de la Fondul European pentru Refugiați în condițiile prevăzute de actele comunitare relevante în acest sens.

Transferul beneficiarilor protecției temporare

Art.140. - (1) Pe durata protecției temporare, România cooperează în vederea realizării transferului beneficiarilor protecției temporare în România sau în alt stat, potrivit prevederilor prezentei legi. Transferul beneficiarilor protecției temporare se va efectua numai în cazul în care există consimțământul persoanelor în cauză.

(2) România comunică cererile de transfer către alte state membre și notifică Comisia și Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR).

(3) În cazul cererilor de transfer adresate României de alte state membre, statul român informează statul membru solicitant despre capacitatea de a primi astfel de transferuri.

(4) Oficiul Național pentru Refugiați, la cererea instituțiilor similare din alte state membre, furnizează informații referitoare la un beneficiar al protecției temporare, în cazul în care informațiile sunt necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentului articol.

(5) La data efectuării transferului unui beneficiar al protecției temporare către un alt stat membru, sunt retrase documentele eliberate potrivit art. 133 alin. (1) lit. a) și încetează obligațiile statului român față de persoanele în cauză în ceea ce privește protecția temporară.

(6) În cazul în care un beneficiar al protecției temporare este transferat pe teritoriul României, în scopul reunificării familiei, statul român va acorda protecție temporară persoanei în cauză.

(7) În vederea efectuării transferului prevăzut la alin. (4), Oficiul Național pentru Refugiați emite beneficiarului protecției temporare un document în conformitate cu reglementările comunitare.

Cauze de excludere

Art.141. - (1) Un străin este exclus de la acordarea protecției temporare dacă:

a) există motive serioase pentru a considera că:

i) a comis o infracțiune gravă împotriva păcii, o crimă de război, sau împotriva umanității, așa cum sunt definite în instrumentele internaționale instituite pentru a reglementa astfel de infracțiuni;

ii) a comis o infracțiune gravă, alta decât cele prevăzute la pct. i), în afara României înainte de intrarea sa în statul român ca persoană care se bucură de protecție temporară;

iii) sunt vinovați de acte împotriva scopurilor și principiilor Națiunilor Unite;

b) există motive temeinice pentru considerarea sa ca un pericol la securitatea României sau, fiind condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave, străinul reprezintă un pericol pentru ordinea publică din România.

(2) Motivele de excludere la care se referă alin. (1) se vor baza numai pe comportamentul individual al persoanei în cauză. Hotărârile de excludere vor fi întemeiate pe principiul proporționalității.

Căi de atac

Art.142. - (1) Străinii care au fost excluși de la acordarea protecției temporare sau al reunificării familiei pot face plângere împotriva hotărârii de respingere emisă de Oficiul Național pentru Refugiați.

(2) Hotărârea prevăzută la alin. (1) se comunică de îndată, în scris, solicitantului, prin comunicare directă de către reprezentanții Oficiului Național pentru Refugiați sau prin trimitere poștală la ultima reședință declarată a acestuia.

(3) Termenul de depunere a plângerii este de 10 zile de la comunicarea hotărârii.

(4) Plângerea se soluționează de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea.

(5) Instanța se pronunță printr-o hotărâre motivată în termen de 30 de zile.

(6) Hotărârea prevăzută la alin. (5) este irevocabilă.

(7) Pe durata soluționării plângerii, străinii au permisiunea de a rămâne pe teritoriul României.

CAPITOLUL X DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Eliberarea documentelor

Art.143. - Eliberarea documentelor prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. h), art. 20 alin. (1) lit. a) și art. 125 alin. (4) este de competența Oficiului Național pentru Refugiați.

Principiul statului membru responsabil

Art.144. - Începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, în cazul cererilor de azil, depuse într-un punct de control pentru trecerea frontierei, solicitantul va fi informat, în scris, de către Poliția de Frontieră, într-o limbă pe care se presupune în mod rezonabil că o cunoaște cu privire la faptul că informații referitoare la cererea și persoana sa, inclusiv amprente papilare prelevate, pot face obiectul schimbului de informații între statele membre ale Uniunii Europene ori alte state care au convenit printr-un acord special participarea la acest

mecanism, cu scopul exclusiv de a stabili statul membru responsabil cu analizarea unei cereri de azil.

Statutul personal

Art.145. - (1) Statutul personal al străinului care a dobândit o formă de protecție în temeiul dispozițiilor prezentei legi este reglementat de legea țării de origine.

(2) Drepturile care decurg din statutul personal, dobândite anterior de străinul căruia i-a fost acordată o formă de protecție în temeiul dispozițiilor prezentei legi, sunt recunoscute de statul român, în condițiile legii.

Stabilirea domiciliului în România

Art.146. - Ministerul Administrației și Internelor prin Autoritatea pentru Străini poate aproba beneficiarului statutului de refugiat sau al protecției subsidiare, în timpul șederii sale pe teritoriul României, în funcție de gradul integrării sale în societate, stabilirea domiciliului în țară, în condițiile reglementărilor legale privind regimul străinilor în România.

Aplicarea legii în timp

Art.147. - (1) Cererilor depuse înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, li se aplică în continuare dispozițiile Ordonanței de Guvern nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată.

(2) Străinii care beneficiază de protecție umanitară temporară la data aderării României la Uniunea Europeană, li se aplică în continuare dispozițiile art. 29-33 și art. 74 din prezenta lege.

Înlocuirea unor denumiri

Art.148. - De la intrarea în vigoare a prezentei legi, următorii termeni prevăzuți în legislația cu incidență în domeniul azilului vor fi înlocuiți după cum urmează:

- a) „cerere de acordare a statutului de refugiat” cu „cerere de azil”;
- b) „solicitant al statutului de refugiat” cu „solicitant de azil”;
- c) „procedura de acordare a statutului de refugiat” cu „procedura de azil”;
- d) „protecție umanitară condiționată” cu „protecție subsidiară”;

Situația juridică a normei de trimitere

Art.149. - Ori de câte ori într-o lege specială sau în alt act normativ anterior se face trimitere la Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, trimiterea se va socoti făcută la dispozițiile corespunzătoare din prezenta lege.

Elaborarea normelor metodologice

Art.150. - Pentru aplicarea prezentei legi Ministerul Administrației și Internelor va elabora norme metodologice, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului, în termen de 90 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Prevederi aplicabile de la data aderării României la Uniunea Europeană

Art.151. - (1) Prevederile art. 115-129 și art. 130-142 din prezenta lege vor intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

(2) Prevederile art. 29-33 și art. 74 din prezenta lege vor fi abrogate la data aderării României la Uniunea Europeană.

Intrarea în vigoare

Art.152. - (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.323/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1136 din 1 decembrie 2004 și Hotărârea Guvernului nr. 622/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 198 din 9 martie 2005, precum și orice alte dispoziții contrare.

Prezenta lege transpune:

- Directiva Consiliului 2001/55/CE privind standardele minime de protecție temporară în eventualitatea unui flux masiv de persoane strămutate și măsurile de promovare a balanței de eforturi între statele membre în vederea primirii unor astfel de persoane și suportarea consecințelor ;
- Directiva Consiliului 2003/9/EC din 27 ianuarie 2003 privind standardele minime pentru primirea solicitanților de azil;
- Directiva Consiliului 2003/86/CE din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reunificarea familiei;
- Directiva Consiliului 2004/83/EC din 29 aprilie 2004 privind minimele standarde pentru calificare și statutul cetățenilor țărilor terțe sau apatrizilor ca refugiați sau ca persoane aflate în nevoie de protecție internațională și conținutul protecției acordate.